ידיעות אחרונות
24 שעות

האיש שראה הכל

פוליטיקאים, אנשי צבא, זמרים, בדרנים, מלחמות והסכמי שלום: דבר לא חמק מעדשת המצלמה של דוד רובינגר. שנתיים למותו ועם צאת ספר חדש המאגד מבחר מתצלומיו בליווי טקסטים של **נחום ברנע**, חזרנו אל התמונות של מי שתיעד את ההיסטוריה של כולנו | **עמ' 2־5**

צילום: אלכס קולומויסקי

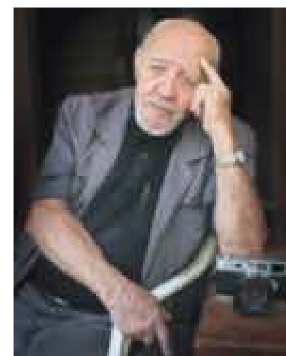
נחום ברנע

אמן הפיתוי

ראשי ממשלות וגנרלים בטחו בו בעיניים עצומות והתירו לו להנציח את הרגעים האינטימיים שלהם, כפי שלא הרשו לאף צלם אחר. הם נכנעו לפיתויי המצלמה שלו ודוד רובינגר, חתן פרס ישראל, ניצל זאת עד תום. הוא תיעד את סיפורה של הארץ הזו עד יומו האחרון בגיל 92: מלחמות ושלום, ימי חול וחג, זמרים ושחקנים, עולים ומעברות. עם צאת הספר "איזו מדינה", המאגד מבחר מתצלומיו, כותב **נחום ברנע** על האיש שגדולי עולם חלמו להיתפס בעדשת המצלמה שלו

את מצלמתו הראשונה קיבל דוד רובינגר כמתנת פרידה מאהובתו קלודט, ב־1945. רובינגר היה חייל בבריגדה היהודית. הרומן עם הצעירה הפריזאית היה קצר ימים, אבל הצילום היה לאהבת חייו. תצלומיו, שנדפסו במיטב העיתונים בארץ ובעולם, סיפרו את סיפורה של המדינה במלחמה, בשלום, בשמחה ובעצב. ב־1997 זכה בפרס ישראל. במארס 2017 נפטר, והוא בן 92. מצלמת הלייקה הישנה שלו שירתה אותו עד שנתו האחרונה, בלי בימוי, בלי איפור, בלי פילטרים ובלי פוטושופ. רובינגר רדף כל חייו אחר החיים האמיתיים.

את עבודתו של רובינגר הכרתי מקרוב: היינו שכנים, ידידים, ובעיקר בעלי אינטרס מקצועי משותף. ארכיון התצלומים המדהים שלו שימש אותי, ככתב וכעורך. ראיתי אותו בעבודה, נכנס כאורח רצוי לכל הלשכות שדלתותיהן נסגרו בפני עיתונאים וצלמים אחרים; הקסם האישי שלו עבד טוב יותר מכל תעודת עיתונאי. גדולי עולם רצו שהעולם יראה אותם דרך העינית שלו. תוך כדי כך עבר הרבה הרפתקאות, שחלק מהן מצאו את מקומן בכיתובי התמונות בספר "איזו מדינה" (הוצאת ידיעות ספרים). הוא ידע לספר סיפור.

רובינגר ומצלמת הלייקה שליוותה אותו

את 70 שנותיה הראשונות של מדינת ישראל אפשר לדמות לטיפוס אל פסגת הר בכביש צר ומפותל. הנוף מרהיב; הדרמה עוצרת נשימה: היא משופעת בעליות ובי־רידות תלולות, בהצלחות מדהימות ובכי־שלונות כואבים; היא דורשת השקעת כוח, אמביציה, תושייה, יצירתיות. אין רגע דל, אין יום הפוגה. ישראל היא גן עדן לצלמי עיתונות.

רובינגר היה איש אופטימי. הוא ליווה את המדינה במבט אוהב, במבט הירואי. בנייתה, התעצמותה, הלהיבו אותו. גם ניצחונותיה בשדה הקרב. למנהיגים שלה הוא רחש כבוד, ללא הבדל מפלגה או השקפת עולם. חלק מהם היו חבריו. האחרים ראו בצילום שלו אישור למעמדם. האופטימיות שלו משתקפת בתמונותיו: הוא מצלם את העולים החדשים מתימן שנמקים באוהלים דלים במושב בפרוזדור ירושלים, אבל יודע לצלם גם את עיניהם הנוצצות כאשר לראשונה בחייהם הם מחזיקים בנשק. בתצלומים שלו משנות המדינה הראשונות כור ההיתוך איננו כלי לדיכוי המורשת שהביאו מהגולה: הוא הבטחה לישראליות מאושרת שעתידה להגיע.

האם הישראליות המאושרת הזאת הגיעה? האם היה לה סיכוי להתקיים? יש שאלות שהמצלמה לא יודעת להשיב עליהן.

הסופרת והמבקרת האמריקאית סוזן סונטאג כתבה בהקדמה לאחד מספרי התצלומים של חברתה, הצלמת אנני לייבוביץ', משפט שכוחו יפה גם לתצלומים המופיעים באלבום התמונות של רובינגר: "המשימה של אמנות הצי־לום איננה להציג אידיאלים. אין קביעות שיפוטיות, וזאת כמובן קביעה שיפוטית לעצמה. אחרי הכל, תצלום איננו דעה. או אולי כן?"

הודיני של עולם הצילום

צלם גדול הוא אמן הפיתוי. צריך היה לראות את רובי־נגר בעבודה כדי להבין. דמיינו פוליטיקאי שמכניס צלם לביתו. המצולם חשדן, כמעט מבוהל. אלמלא היה חשדן לא היה שורד בפוליטיקה. חיוך מאולץ שלו, תנועה לא זהירה, ספר לא נכון בספרייה שלו שמצטלמת ברקע – והוא יהיה ללעג ולקלס. הוא מביט בעיניים מבועתות בצ־לם שמתמקם מולו ושואל את עצמו מי הרשה לו, מי שלח אותו, מה הוא זומם.

בשלב ראשון רובינגר נמוג. כמו הודי־ני, הקוסם הגדול, הוא יודע את חוכמת ההיעלמות. אין לו עמודי תאורה שנופלים ברעש, הוא לא מבקש קפה ולא מייחל לסנדוויץ', הסלולרי שלו לא מנגן. על נוכחותו מעיד רק צקצוק דק, כמעט בלתי נשמע, של מצלמה ביד של מקצוען. המ־צולם משתכנע שהצלם הוא חלק מנוף חייו. תמיד היה. הוא נרגע.

מה צילמת, איך יצא, שואל המצולם בחרדה. רובינגר מחזיר לו חיוך דק, קורן, מבעד לזקן. הוא לא מרבה במילים, אבל די בחיוך כדי לתת לו תחושה שהכל בסדר. לא רק לו, גם לעוזריו, לאשתו, לילדיו. המצולם מאושר. הוא מסיר את הז'קט, מתיר את העניבה, פושט את רגליו. הוא שפוט. ואז מתחיל רובינגר לצלם באמת.

האמון שעורר רובינגר נהיה כל כך גדול, שחברי הכנסת הרשו לו, ורק לו, לצלם אותם במזנון. הם האמינו שלא ינצל את נימוסי האכילה המפוקפקים שלהם לרעה. והוא עמד במילה שלו: אוכל לחוד, ותמונות לחוד. הוא עמד במילה שלו גם בזירות אחרות: תצלום שבייש את המצולם הוא העדיף לגנוז. הוא הלך עם הגיבורים שלו, לא נגדם.

מה צילמת, איך יצא, שואל המצולם בחרדה. רובינגר לא מרבה במילים, אבל די בחיוך כדי לתת לו תחושה שהכל בסדר. המצולם מאושר. הוא מסיר את הז'קט, מתיר את העניבה, פושט את רגליו. הוא שפוט. ואז מתחיל רובינגר לצלם באמת

1982 || דוד רובינגר
עם כוחות צה"ל במערב ביירות.
תצלום באדיבות מיכה בר־עם

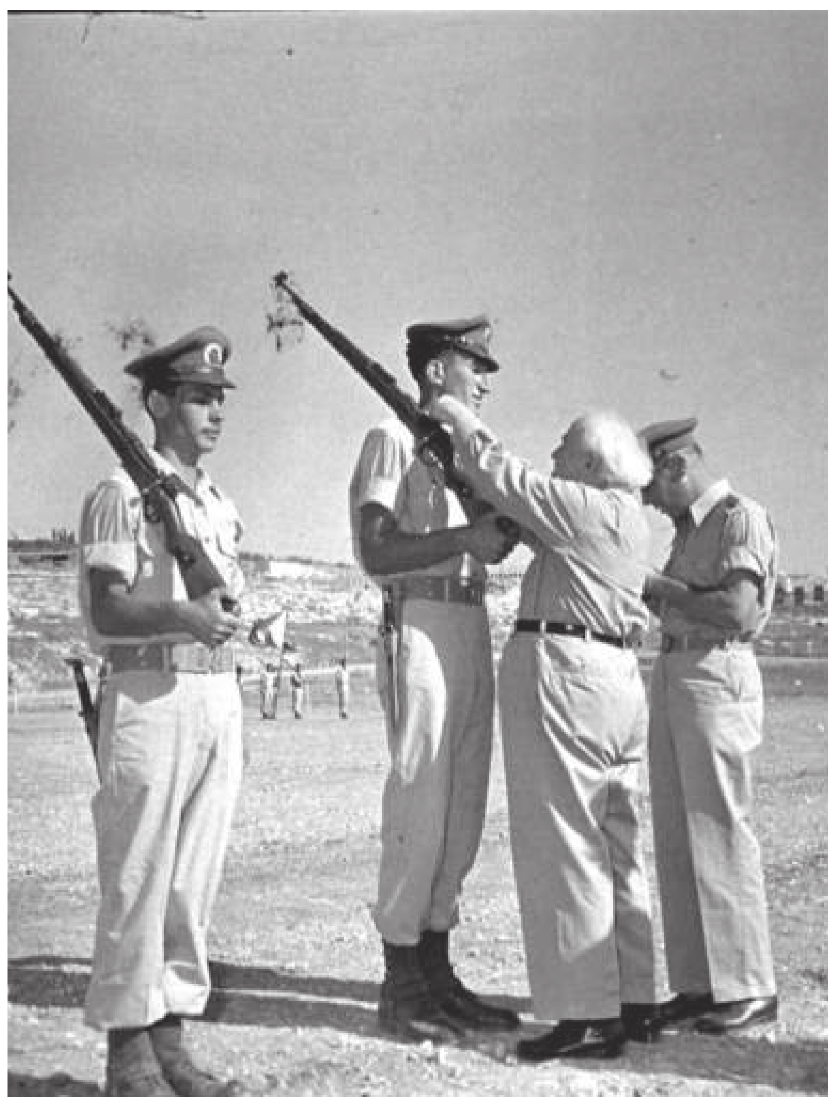

1970 || גולדה מאיר
במהלך כהונתה כראש הממשלה, ביקרה מאיר בבית שאן ובקיבוצי הסביבה, שספגו הפגזות מירדן בקרבות מלחמת ההתשה

עטיפת ספר התצלומים של רובינגר בעיצוב ובעריכת: **יוסי ג'יברי**

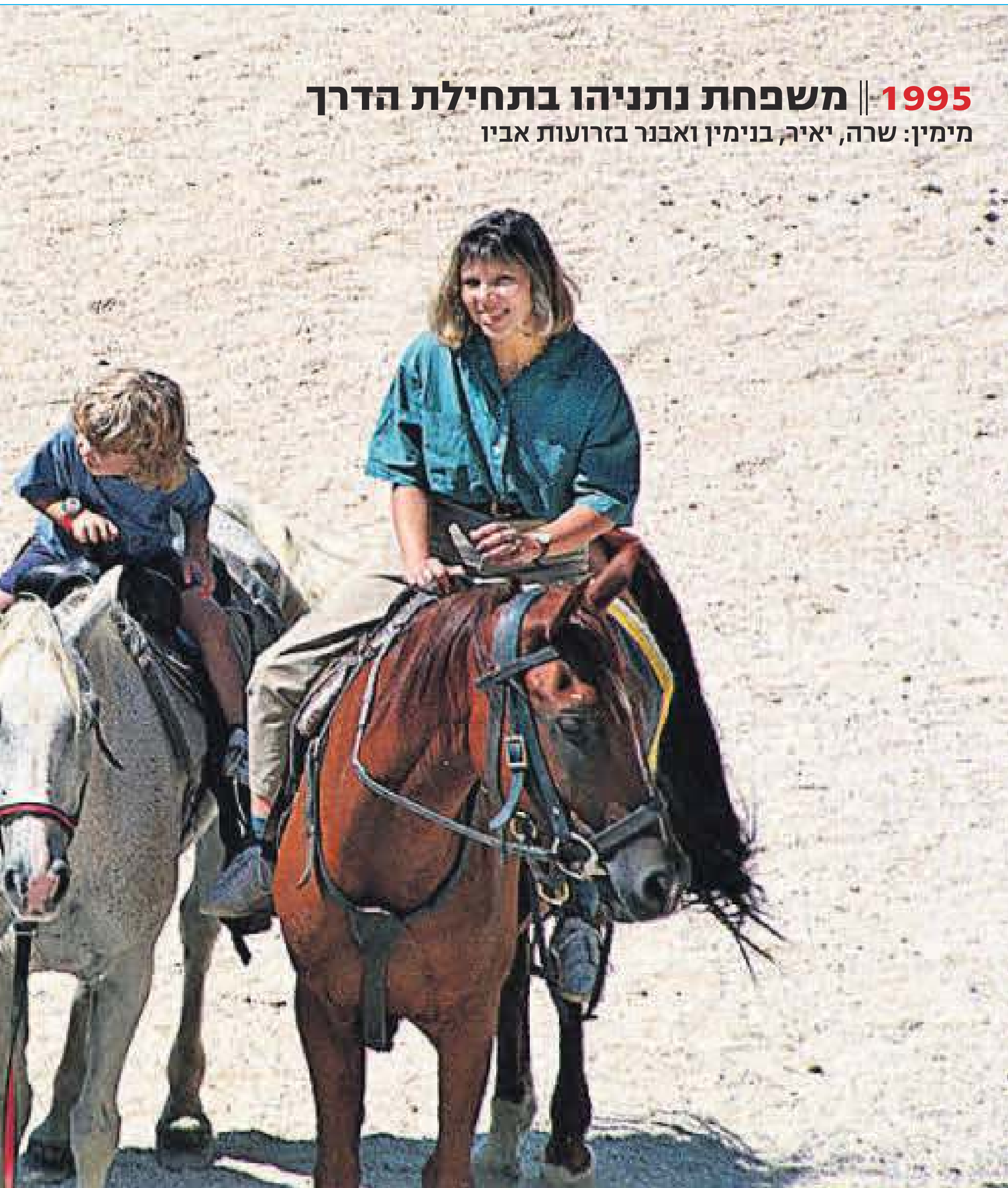

1955 || דוד בן גוריון
עונד סיכת מ"מ לחניך המצטיין בקורס קצינים, לימים הרמטכ"ל משה לוי

1995 ‖ משפחת נתניהו בתחילת הדרך

מימין: שרה, יאיר, בנימין ואבנר בזרועות אביו

1978 ‖ מנחם ועליזה בגין

ראש הממשלה בגין עוזר לרעייתו עליזה לנעול את נעלה במהלך טיסה. לימים העיד רובינגר שזאת התמונה האהובה עליו ביותר

1970 ‖ חיל האוויר קולט את הפנטומים הראשונים

ב־1969 אישר הנשיא ג'ונסון אספקת מטוסי פנטום לישראל. האישור האמריקאי היה אחד ההישגים החשובים של גולדה מאיר כראש הממשלה. הפנטומים (קורנס בכינויים בחיל האוויר) מילאו תפקיד מרכזי במלחמת ההתשה

1970 || שלמה ארצי

מופיע בפני חיילים על גבול ירדן, בתור סולן להקת חיל הים

1980 || בגין וסאדאת

שני המנהיגים משאירים את משחקי האגו בצד וכורעים לצד מפת האיזור במהלך דיון על הגבול בין המדינות

1985 || הרב מאיר כהנא מפגין בגבעתיים

כהנא, מנהיג תנועת "כך", נרצח ב־1990 בניו־יורק. ב־1994 תנועתו הוגדרה כארגון טרור והוצאה אל מחוץ לחוק. אף על פי כן, חסידיו ממשיכים בפועלו. בימים אלה מתנהל מאבק ציבורי סביב התמודדותם של ממשיכי דרכו בבחירות לכנסת

1973 || פנינה רוזנבלום

מדגמנת בתחילת דרכה בתצוגת אופנה

אנחנו רוצים שהתיירים יתאהבו בישראל

פנסיונרים, עורכי דין ומורי דרך: תכירו את האנשים שלקחו על עצמם לערוך לגדודי התיירים שינחתו כאן לפני האירוויזיון – סיבוב במקומות הכי שווים בתל־אביב. והכל בחינם ובהתנדבות מלאה. **המטרה:** לגרום להם לחזור לכאן שוב ושוב

ליאור אוחנה

"נראה להם דברים יפים". סימונה מרגלית

"נהיה כוח עזר רציני". מייקל פוקס

סימונה מרגלית
פנסיונרית בת 72 מתל־אביב

מרגלית עבדה שלושים שנה באל על ומאז היציאה לפנסיה, מתנדבת כבר חמש שנים רצופות. היא רואה בהתנדבות נתינה ושליחות ומבקשת מכל אחד מאיתנו, שיש לו טיפה זמן פנוי, שירכז את כל הידע שצבר לטובת התיירים שמגיעים לארץ ושינסה לתת מעצמו. בעיניה, כל אחד מאיתנו יכול להפוך לדמות שתייצג את החוויה הישראלית אצל התיירים מהעולם.

"אני רוצה שהתיירים שמגיעים לאירוויזיון יתאהבו בישראל וימשיכו להגיע כל שנה", מכריזה מרגלית. "אם נראה להם צדדים יפים של ירושלים, תל־אביב וישראל, אין ספק שהם ישקלו בטיול הבא שלהם לחזור. כל אחד מאיתנו הוא באיזשהו מקום שגריר של רצון טוב. גם אם מישהו שואל באוטובוס משהו קטן, חשוב לענות לו בצורה הכי טובה שאפשר".

למה בחרת להתנדב דווקא בפרויקט הזה?

"בעיקר בגלל שבתור עובדת אל על אני יודעת כמה חשוב להשקיע בתיירות. מה גם שיש לי קשר אישי לאירוויזיון: כשהבת שלי הייתה קטנה היא הופיעה בפסטיבל שירי ילדים ומאז אני אוהבת תחרויות זמר".

יש מקום מסוים שחשוב לך לעבור בו עם התיירים?

"אם התיירים הם יהודים אולי באיזשהו מקום יש להם שורשים יהודיים. הייתי רוצה שיבקרו בבית התפוצות. ואם הם לא יהודים ורוצים לעשות חיים, אז כל שאר הפעילויות יהיו נחמדות".

מייקל פוקס
עורך דין בן 35 מתל־אביב

פוקס נוהג להתנדב בשלל מסגרות. בעבר התנדב בבית המשפט לנוער בסיכון. הוא סבור שלכל אחד מאיתנו יש אפשרות ויכולת לתרום בדרכו שלו, אפילו באירועים משמחים כדוגמת האירוויזיון. "מה שמשך אותי להתנדב דווקא בפרויקט הזה, זאת העובדה שמדובר בסיוע לתיירים", מספר פוקס בהתרגשות. "אני רוצה ליצור להם חוויה טובה, שייהנו בישראל ובתל־אביב בפרט. אין ספק שאנחנו נהיה כוח עזר רציני לכמות הגדולה של התיירים שתהיה פה בתקופה די קצרה. חשוב לזכור שהתיירים שמגיעים לפה ובסופו של דבר חווים חוויה טובה, יהפכו להיות שגרירים שלנו בחינם בארצות שלהם וזה שווה הרבה".

אתה נחשב לחובב אירוויזיון?

"אני לא צופה הדוק ושרוף, אבל אני משתדל כל שנה לצפות בחלק כלשהו. שנה שעברה צפיתי כי ידעתי שננצח, אז צפיתי בהכל".

ג'וליאן באלול
בן 32 מתל־אביב

באלול התחיל להתנדב כבר מגיל 15. אפילו לצבא התנדב כחייל בודד. היום הוא מתנדב בעמותת אבות גאים, כחבר ועד העמותה. "האירוויזיון הוא מפגש בין אנשים מכל העולם", הוא אומר. "אירוע בינלאומי שנותן הזדמנות למדינות שלא יכולות להיפגש בדרך כלל. מפגש שכולו כיף. יש תחרות אבל זה תמיד באווירה טובה וחברותית. אני רוצה שהתיירים שיגיעו יכירו את ישראל היפה. חיכינו לארח את האירוויזיון במשך עשרים שנה, והעובדה שזה הולך לקרות מרגישה לי כמו נס – וחייבים שזה יהיה מושלם. הייתי כתב המון שנים בארץ בעיתוני חדשות בינלאומיים ויש לי קרוב ל־20 אלף עוקבים בטוויטר ומציפים אותי שם בשאלות".

מה הכי חשוב לך להעביר בהתנדבות?

"אני רוצה לנצל את ההזדמנות שניתנה לי,

צילומים: שאטרסטוק

"אסביר על ההיסטוריה של תל אביב". ג'וליאן באלול

במיוחד אצל התיירים האירופאים, כדי שייהנו ויראו את תל־אביב כמו שאני רואה אותה. רובם באים בפעם הראשונה לעיר ואני רוצה שיתלהבו וירצו ולחזור".

לאיזה מקום הכי חשוב לך לקחת אותם?

"אני הכי אוהב את הנוף מהמצפה ביפו העתיקה. הנקודה הזו מחברת בין העבר לעתיד ושם אני יכול להסביר על ההיסטוריה של תל־אביב".

הישראלים מקבלים תיירים יפה?

"יש עוד הרבה עבודה לעשות, בעיקר בנתב"ג. המון נהגי מונית עובדים על תיירים, מסעדות מעלות מחירים ועוד הרבה. יש לי לא מעט חברים שבאו לארץ ועבדו עליהם בהרבה מקומות. לעומת זאת הם אמרו שאנשים ברחוב תמיד עזרו להם וחייכו וזה דווקא יפה".

אורון רז
מורה דרך בן 28 מחיפה

אורון רז סבור שמתנדבים שיקבלו את פני התיירים שווים הרבה יותר מכל קמפיין של משרד התיירות. "האירוויזיון הוא הזדמנות חד־פעמית", מסביר רז. "אני מאוד אוהב את תל־אביב והיא קיבלה הזדמנות נהדרת וחד־פעמית להציג את היופי שיש בה. היא הפנים הכי יפות שיש לישראל להציע. זו הזדמנות שאי־אפשר לפספס".

איך הגעת מחיפה להתנדב דווקא בתל־אביב?

"זו הזדמנות שאי אפשר לפספס". אורון רז

"חיפשתי איך אני יכול להיות חלק מהאירוע המטורף הזה, אפילו אם זה ממש בקטנה. ואז שמעתי על זה בתוכנית בוקר וישר ידעתי שאני רוצה להתנדב".

מה הדבר שהכי היית רוצה לעשות עם התיירים?

"מגדל השלום ברוטשילד פינת הרצל זה המקום האהוב עליי בעיר. אני אקח איתי לשם את התמונה של הגרלת הצדפים ואני אגיד להם לעצום עיניים. אחרי שאסביר להם איפה הם עומדים אגיד להם לפקוח את העיניים ואז אראה להם את התמונה של ת"א בשנת 1909".

רוצים גם?

יודעים שפות זרות? רוצים להראות את פניה היפות של ישראל? עיריית תל־אביב–יפו מחפשת אתכם: העירייה מגייסת בימים אלה מתנדבים כדי לסייע לתיירים שיגיעו לעיר לרגל האירוויזיון. המתנדבים יעזרו במתן שירותי מידע, בסיוע ובהכוונה, וביצירת חוויה של העיר ללא הפסקה. גם באירוויזיונים קודמים, דוגמת ליסבון ושטוקהולם, נעזרו העיריות במעריצי התחרות שתרמו מזמנם.

תנאי הסף הנדרשים מהמתנדבים הם: להיות בני 17 ומעלה; לדעת אנגלית ושפות נוספות; להתחייב לשתי משמרות התנדבות בנות חמש שעות כל אחת; והעיקר – להיות אוהבי העיר. מומלץ גם להכיר את הפינות המיוחדות ביותר בעיר לצילומי סלפי.

"חשוב לנו שתושבי העיר ייקחו חלק בחגיגת האירוויזיון ויזכו כמתנדבים לעקוב מקרוב ולהשתתף במגה־אירוע הצפוי פה", אומר גידי שמרלינג, הממונה על פרויקט האירוויזיון בעיריית תל־אביב־יפו.

לקבלת טופס רישום אפשר לשלוח מייל לכתובת:
wolf_e@mail.tel-aviv.gov.il
ההרשמה תיסגר ב־10 במארס. המועמדים שיימצאו מתאימים לתפקיד יעברו הכשרה.

היה שם

"אחרי הזכייה נשארתי בודד בצמרת"

יזהר כהן ניצח בתחרות ב־1978 עם "אבניבי", והגיע למקום החמישי ב־1985 עם "עולה עולה"

"הזכייה בתחרות הייתה רעידת אדמה לי ולכל המדינה. אבל עם הגלורי באו גם דברים פחות טובים", נזכר יזהר כהן, שזכה בתחרות שהתקיימה ב־1978 בפריז עם "אבניבי". "הייתי בהתמוטטות עצבים. זה היה דבר ראשוני שלא ידעו איך לאכול אותו. כל עולמך משתנה בשלוש דקות. התרוצצתי מפה לשם כל הזמן אבל בסופו של דבר נשארתי בודד בצמרת, והרגשתי כמו הנסיכה בארמון השן. הייתי מנותק, לא יכול להוציא את האף, אי־אפשר היה להסתובב כמו פעם בדיזנגוף, לשבת בבתי קפה. זה גרם לחוסר שפיות במובן מסוים, שכל הסביבה שלך מתערערת. גם ההורים שלי. מה שחָרות בלבי עד היום זה שאמא שלי אמרה לאבא שלי – שלמה, לקחו לנו את הילד".

אז איך בכל זאת החזקת מעמד?

"זה לא היה פשוט. מה שנתן לי הרבה כוח זו תחושת השליחות הפנימית שעליה צמחתי כל חיי, כבן למשפחה ציונית למדינה, למשפחה, ולחבריי. לא רציתי סוויטות ושדות תעופה. רציתי חיים".

שבע שנים לאחר הזכייה ההיא, חזר כהן לבימת האירוויזיון בשוודיה עם "עולה עולה", והגיע למקום החמישי. "תביני, הוד והדר מלווה גם בדברים שפוצעים אותך", הוא מסכם את החוויה. "אבל אלה החיים. ככל שאתה מצליח יותר אתה צריך להתמודד יותר".

מה דעתך על קובי מרימי?

"זמר נהדר, אני מקווה רק שחוסר הניסיון שלו יצלח את עוצמת ההפקה. לפעמים הראשוניות, הנאיביות, באה לטובתך. מאיה בוסקילה לדעתי היא החמצה כי בשלוש דקות של שיר אירוויזיוני, עם כל הניסיון הבימתי שיש לה, היא הייתה מפילה את כולם בענק".

חבצלת דמארי

דוז פואה
המספרים שמאחורי התחרות

7
פעמים זכתה אירלנד במקום הראשון בתחרות, שיא של כל הזמנים

ספי פסטרנק

בחן את עצמך

1. מי מהבאות לא נטלה חלק באירוויזיון?
א. אילנית
ב. אורנה דץ
ג. ירדנה ארזי
ד. אילנה אביטל

2. מי מהבאים נטל חלק בתחרות (כמבצע)?
א. דורון מזר
ב. צביקה פיק
ג. ירון חדד
ד. נתן דטנר

3. באיזה מקום סיימה פורטוגל את התחרות שאירחה?
א. 10
ב. 16
ג. 20
ד. 26

ספי פסטרנק

תשובות: 1.ד; 2.ד; 3.ד
(הערה: צביקה פיק כתב שירים לתחרות)

פלוס מינוס

ביקורות לסופ"ש

בנימין טוביאס

סרט

קפטן מארוול

קפטן פלקט

די מעצבן: עד שמגיע סרט גיבורי על שמתרכז בגיבורה נשית, הוא מתגלה כמסורבל וכבד

הדמות הכי חשובה ב"קפטן מארוול" היא לא הגיבורה שלו, אלא התקופה: שנות ה־90. סצינת המפתח בתחילת הסרט מתרחשת כשהדמות הראשית, חיילת מסתורית מכוכב אחר, נוחתת באמצע הלילה מהחלל היישר לסניף של רשת הווידאו "בלוקבאסטר" ונתקלת בפרצופו של שוורצנגר ב"שקרים אמיתיים".

למעשה, ברוחו, "קפטן מארוול" רוצה להיות מח־ווה מתמשכת לכל סרטי האקשן הענקיים והצ'יזיים מהאייטיז ובעיקר מהניינטיז: "ספיד", "היום השלישי", "גברים בשחור", "אהבה בשחקים", "שליחות קטלנית 2", סרטי "רמבו" ו"נשק קטלני" – כולם זוכים פה למ־חוות מפורטות. כמי שהיה ילד בתקופה הזו בדיוק והיה בעל מנוי מאוד אקטיבי ל"בלוקבאסטר", הייתי אמור להשתגע על הסרט הזה. מה לעשות שהמחוות המקיפות מסתירות סרט מסורבל עם הרבה כוונות טובות, וחורים בביצוע, בעיקר בדמות הראשית.

לכאורה, היינו צריכים לחגוג על הסרט הזה מסיבה חשובה אחרת: אחרי 20 סרטי גיבורי העל של מארוול, סוף־סוף יש לנו סרט שמתרכז סביב גיבורה נשית (למי שלא עוקב, "וונדר וומן" של גל גדות שייכת לאולפן המתחרה). ולא סתם גיבורה: קפטן מארוול (ברי לארסון, זוכת האוסקר מ"חדר") אמורה להיות גיבורת העל החזקה מכולם, כמעט אלה. היא היחידה שיכולה לנצח את נבל העל תאנוס שהשמיד חצי מהאנושות בסרט המטלטל "מלחמת האינסוף" מאשתקד. הסרט הנוכחי הוא בעצם "פריקוול" המספר על מקורותיה, ומכין את הקרקע לשובה בפרק הבא והמכריע בסאגה.

אלא שיוצרי הסרט – צמד במאים־תסריטאים מעולם הקולנוע העצמאי בשם ריאן פלק ואנה בודן ("מה שקורה במיסיסיפי", "חצי נלסון") – הסתבכו בשובר הקופות הראשון שלהם. הם נאבקים לבנות סיפור שסוגר את כל הקצוות, והמגע שלהם כבד וחסר חן. הסרט לא מצליח להחליט אם הוא קומי או אפי, ובעיקר חסר לו גרוב (משהו שמתקן קצת סמואל ל. ג'קסון, בתפקיד משנה מוצלח כניק פיורי, ממציא "הנוקמים", בימי צעירותו).

אך בסוף, הבעיה הבסיסית פה היא הגיבורה במרכז. יוצרי הסרט חוששים כל כך הרבה מלתאר אותה כמשהו אחר מאשר "אישה חזקה", שהם לא נותנים לה מגבלות, או קונפליקט, ולכן היא נותרת פלקט. גם הניסיון המ־עניין להצביע על כך שמדובר אולי בגיבורה לסבית – נותר ברמת הרמז הדק. בכל זאת סרט של דיסני. חייבים להשתפן בסוף.

רן בן־נון

ספר

"יום השנה האחרון", ליאן מוריארטי

קטן גדול

הסופרת שהביאה לנו את "שקרים קטנים גדולים", כתבה ספר בנות קלאסי שמספק הנאה והומור

סופי היא גיבורת ספרי בנות קלאסית – בת כמעט 40, עם מקצוע נחשק, נראית טוב וכבר שלוש שנים בלי מע־רכת יחסים רצינית, מאז ששברה את ליבו של הגבר המו־שלם, תומס, כי הבינה שהיא אוהבת אותו מהסיבות הלא נכונות. גיבורת "יום השנה האחרון" של ליאן מוריארטי האוסטרלית מ־2005, שתורגם כעת לעברית (מאנגלית: אביגיל בורשטיין, בהוצאת כנרת), תחפש אהבה לאורך כ־400 עמודים, הרבה יותר מהמקובל בז'אנר, אבל מסיבה טובה: מוריארטי מצליחה לתבל את העלילה הרומנטית בגורם נוסף, חמקמק ומסתורי, שמוסיף לה תנופה וכוח.

הסיפור מתחיל כשדודתו של תומס הזנוח, קוני, הולכת לעולמה ובהפתעה מרעישה מורישה דווקא לאקסית סופי את ביתה – מבנה אחוזה מרשים הממוקם על אי האיקלי־פטוסים הקסום, מקום שבו התרחשה בתחילת שנות ה־30 תעלומה משונה. בפרשה שמעולם לא פוענחה בני זוג צעירים נעלמו ללא עקבות והשאירו אחריהם את בתם התינוקת, שאומצה על ידי המשפחה, והיא בעצם אחותה של הדודה קוני. מסובך? זו רק ההתחלה – הסיפור מסופר על ידי מארג שלם של דמויות שונות, בקטעים קצרים הנשזרים אלה באלה לשלם אחד, מרשים במורכבותו.

כמו בספרה הטוב ביותר עד היום, "שקרים קטנים גדולים", מוריארטי מתמחה ברשתות חברתיות צפופות של נשים שיודעות להיות שם זו עבור זו – וזה הכי עכ־שווי ונכון. בניגוד ליצירה המרשימה ההיא, "יום השנה האחרון" הוא ספר שהאפלה נמצאת רק בשוליו. העבר הקודר אמנם שולח אצבעות אימה קפואות אל ההווה, אבל ככלל הספר מאוד משתדל, ולרוב גם מצליח, להיות גוד טיים טהור, מנחם ומרגש, עם הומור מדויק ומעודן. מוריארטי כותבת חוויות שמוכרות לכולן, אבל גורמת להן להיקרא כראשוניות וצלולות להפליא. הדיכאון שאחרי לידה, למשל, מעולם לא קיבל יחסי ציבור טובים יותר – והוא ממש לא לבד.

אמיר שוורץ

דיסק

DNA, בקסטריט בויז

הבנים הישנים

ללהקת הבנים המצליחה משנות ה־90 יש אלבום חדש שבעיקר מעורר שאלה: מי צריך אותם ב־2019?

הניינטיז שוב כאן: הספייס גירלז התאחדו לסיבוב הופעות, בחנויות הקומיקס תמצאו בובות פופ של דמויות מהסדרה "חברים" שרצה עכשיו גם בנטפליקס, ולבקסט־ריט בויז יש אלבום חדש, ראשון מזה שש שנים.

שנות התשעים היו העשור הגדול של להקות הבנים. מה שהחל בארה"ב עם ניו קידס און דה בלוק (שגם הם התאחדו לאחרונה לטובת סיבוב הופעות נוסטלגי), המשיך לבריטניה (טייק דאת ו־ווסטלייף), עצר לרגע גם בישראל (היי פייב) וחזר לאמריקה בכל הכוח עם הבקס־טריט בויז, שהעיפו לפני 20 שנה עשרות מיליוני עות־קים, בימים האחרונים שאנשים עוד קנו דיסקים בכמויות שכאלו. יש המון סיבות מדוע הז'אנר הזה הצליח בשעתו. מה שקצת פחות ברור זה למי הוא בדיוק מיועד היום.

הנערות שהמירו את הבובות בהתאהבות בחמישיית יפיופים ששרו על אהבה בהרמוניות קוליות מתקתקות, ושלכל אחד מהם הוצמד תיוג מבדל, כבר הפכו לאמהות. הבנות שלהן – שלכאורה היו אמורות לרשת את ההעדפה המוזיקלית הזאת יחד עם אוסף בובות הברבי – גדלות על פופ הרבה פחות קיטשי שבו חלק לא מבוטל מהכוכ־בים הגדולים הם כבר לא מריונטות שרק יודעות לרקוד בתיאום או להצטלם יפה.

ככה שלפחות על הנייר הבקסטריט בויז של 2019 נמ־צאים בבעיה. כי לא בטוח שהאמהות שנוהרות להופעות שלהם (גם בשנה שעברה בארץ) בתקווה לרקוד לצלילי השירים הישנים יתחברו לניסיון שלהם להמציא את עצמם מחדש. הבעיה הזו מתעצמת כשמתחילים להקשיב לשירים של DNA.

בגדול, חמשת החברים שעדיין איתנו ניסו לשמר משהו מהדי־אן־איי – וסליחה על משחק המילים – ולמקם אותו על הפקה עדכנית עם יותר אלקטרוניקה וביטים שבורים ולא מעט נגיעות אר־אנ'־בי בבלדות סכריניות. כדי לק־רוץ לקהל הצעיר הם אפילו גייסו את שון מנדס שחתום על הסינגל המצליח "Chances".

אלא שהניסיון לתפוס את האמהות ובנותיהן לא כל כך עובד. מרבית השירים שכאן נשמעים מאולצים, למשל "No Place" או "The Way It Was", ולמעט התרומה של מנדס זהו אלבום חלש למדי שמצריך בעיקר זיכרונות טובים מחטיבת הביניים שימתיקו את חוויית ההאזנה.

רוצים לארח?
כנסו אל
tovshebatem.ynet.co.il

כמה טוב שבאתם

30 אלף עולים חדשים מ־80 מדינות הגיעו השנה לישראל. הם תורמים למחקר, למדע, לרפואה, לכלכלה, לביטחון, לאמנות, לתרבות ולספורט. פרויקט מיוחד של "ידיעות אחרונות", ynet והסוכנות היהודית קורא לכם לעזור להם להיקלט בדרך הכי קלה ומהנה: פשוט להיפגש. הנה כמה עולים שישמחו להכיר אתכם | **מיטל ר. פישמן**

ניקולאס למפרט, תל־אביב

ארץ המוצא: אורוגוואי

"כשאני מסתובב עם כיפה בישראל אני מרגיש בבית", מספר למפרט (27). "כל החיים שלי הייתי מחובר לחיים היהודיים ולישראל. כשסיימתי תיכון הגעתי לשנת הכשרה ולתוכניות נוספות בארץ". אחרי השנה בארץ הוא שב לאורוגוואי. "הייתה לי קריירה מבטיחה בעסק המשפחתי במונטבידאו, אבל הבנתי שכאן זה הבית שלנו ולא ויתרתי על החלום לעלות לישראל". הוא הגשים את החלום ועלה לבדו לארץ במארס 2018. את החודשים הראשונים בילה במרכז הקליטה של הסוכנות היהודית, "אולפן עציון" בירושלים, שם הכיר את בת זוגו, שעלתה מאנגליה. כיום מתגורר למפרט בתל־אביב ובעוד מספר שבועות הוא צפוי להתגייס לצה"ל.

משפחת בראון, רעננה

ארץ המוצא: דרום־אפריקה

"רצינו להבטיח לילדים שלנו עתיד יהודי", מספר בארי בראון (45), שעלה לארץ עם אשתו קלודין (44), הבן דניאל (16), הבת שירה (13) והבת אורה (11) ב־2017. בארי התחיל את קריירת המשחק והשירה שלו כילד. הוא הופיע ברחבי העולם ובנה קריירה מפוארת של חזן בקייפטאון. לאחר שהמשפחה עלתה לישראל הוא החל לשפץ את הבית שרכשו ברעננה. אחרי שבנה קליניקה לאשתו הקוסמטיקאית, בארי המשיך לעבוד בשיפוץ בתים, אבל לא ויתר על החלום להופיע. הוא לומד חזנות בפתח־תקווה, מפיק אירועים וב־2018 התמודד על ייצוג ישראל באירוויזיון בתוכנית "הכוכב הבא".

אריק סרגון, ירושלים

ארץ המוצא: אנגליה

אריק, בן 91 בלי עין הרע, הוא עולה טרי לגמרי: ב־14 בפברואר הוא הגיע לארץ מאנגליה. מה גרם לצעד בכזה גיל? שתי בנותיו ושישה נכדיו עלו כמה חודשים קודם לכן. הוא אזרח בריטי ממוצא עיראקי שחי בהודו עד גיל 17. לאנגליה עבר כי קיבל מלגה מלאה לרויאל אקדמי אוף מיוזיק בלונדון בשל היותו נגן ויולה מוכשר. הוא עשה קריירה מפוארת באנגליה – ובין היתר השתתף בהקלטות של החיפושיות ואריק קלפטון, אך ההתמחות שלו היא מוזיקה קלאסית. הוא אלמן, וישמח להכיר חברים ישראלים חדשים.

ג'רמי שטבול וסמנתה האריס, תל־אביב

ארצות המוצא: צרפת וארה"ב

"רבים מעולי צרפת מגיעים לנתניה, אבל אני בחרתי להגיע דווקא לחיפה כדי להכיר ישראלים ולא רק עולים מצרפת", מסביר שטבול (28), שעובד בתעשיית ההיי־טק. הוא עלה לארץ ב־2016, ושנתיים אחר כך עלו בעקבותיו הוריו, אחיו ואחותו – שנקלטו דווקא בנתניה (ובחרו לא ללכת בעקבותיו לפחות בעניין הזה). באולפן עציון בחיפה, שם נקלט לאחר עלייתו, הוא פגש את סמנתה, מעצבת גרפית שעלתה משיקגו שישה חודשים לפניו. האהבה פרחה, ג'רמי וסמנתה התארסו ובספטמבר יתחתנו. כיום הם חיים בתל־אביב.

משפחת קבסוב, אשקלון

ארץ המוצא: בלארוס

אולגה (36) וסרגיי (42) קבסוב עלו לארץ עם ילדיהם איליה (10) וניקיטה (6) באפריל 2018. הם מתגוררים במרכז הקליטה "בית קנדה" באשקלון. סרגיי, שניהל בית מרקחת בבלארוס, עובד כנהג משאית כדי לפרנס את המשפחה. אולגה התקבלה לקורס של הסוכנות היהודית, משרד הקליטה וחברת "תל־רן" שבמסגרתו עולים עושים הסבה מקצועית לתכנות. היא מקווה שבסיום לימודיה שניהם ימצאו תעסוקה טובה יותר. הבן איליה הוא מתאבק מגיל צעיר שזכה במדליות בבלארוס וממשיך בענף בישראל. עם קליטתם הם נתקלו בתופעה מאוד ישראלית: הרקטות מעזה. "בימים הראשונים, אחרי המטחים היה לנו קשה להירדם בלילות", הם מודים.

אטנקוט סיטאוטאו, שער הנגב

ארץ המוצא: אתיופיה

אטנקוט (29) הוא עולה טרי־טרי. הוא הגיע מאתיופיה ב־4 בפברואר עם סבו, דודיו ואחיו בן ה־34. הם חלק מ־80 העולים הראשונים שהגיעו במסגרת מבצע "יהודית". סיטאוטאו התייתם מהוריו כשהיה ילד קטן, והסבא גידל אותו ואת אחיו. "במשך 15 שנה חיכינו לעלות לישראל ולהתאחד עם הדודים שלי, האחים של אמא, ועכשיו החלום התגשם", מספר אטנקוט, ששימש בשנים האחרונות חזן של קהילת הממתינים לעלייה בגונדר. המשפחה נמצאת כיום במרכז הקליטה של הסוכנות היהודית "איבים", השוכן במועצה האזורית שער הנגב. אטנקוט ישמח להיפגש עם משפחה ישראלית, אך רצוי שיהיה במפגש דובר אמהרית שיוכל לעזור בשיחה.

האחים גלסורקר, ירושלים ותל־אביב

ארץ המוצא: הודו

זאב (23) וגרייס (26) גלסורקר עלו בשנה שעברה מהודו. הוא גר בירושלים ואוכל כשר, היא גרה בתל־אביב ואינה שומרת מצוות. גרייס עלתה ראשונה, התגוררה במרכז קליטה ולמדה עברית באולפן. מאחר שיש לה תואר שני במסחר וחשבונאות היא עברה בסיום האולפן לגור בתל־אביב ומועסקת בתחום המקצועי שלה. זאב נשאר לגור בירושלים. "הקהילה היהודית במומבאי מאוד חמה ומלוכדת", אומר זאב. "הדרכתי צעירים בקהילה ועבדתי כמשגיח כשרות עד שהחלטתי לעלות לישראל. לעולם לא אשכח את רב הקהילה שלנו, גבריאל הולצברג ז"ל, שנרצח ביחד עם אשתו במתקפת הטרור בבית חב"ד כמה ימים אחרי שחגגתי את בר־המצווה שלי".

אנה גמזינובה, ירושלים

ארץ המוצא: אוקראינה

"משפחתי נאלצה תמיד להסתיר את יהדותה", מספרת אנה (23). "בתקופה הקומוניסטית לא איפשרו לסבתא שלי אפילו לשאת את שם משפחתה היהודי, אבל אני ידעתי מגיל צעיר לאיזה עם אני שייכת. יום אחד נכנסתי לבניין של הסוכנות היהודית בקייב וביקשתי להגיע לישראל". היא הגיעה לביקור בן עשרה ימים במסגרת פרויקט "תגלית", ואחר כך חזרה לתוכנית של מספר חודשים במסגרת פרויקט "מסע". "ברגע שהגעתי לישראל הבנתי שהגעתי הביתה", היא אומרת. "אין לי בישראל קרובי משפחה, אבל אחרי שעליתי הזמינו אותי ל'על האש' בירושלים ושם פגשתי את בן הזוג שלי, יוסי. זאת הייתה אהבה ממבט ראשון".

פרויקט "טוב שבאתם" הינו שיתוף פעולה עם הסוכנות היהודית.

צילומים: נתן רועי, דוד סאלם – זוג הפקות

לא מצאתם ברשימה מישהו שמתאים עבורכם? כתבו אל YediotCamp@jafi.org, ציינו את מי תרצו לפגוש (יחידים, משפחות, עם או בלי ילדים וכולי) ובאיזה מיקום, ואנו ננסה למצוא לכם "שידוכים"

הורגות מצחוק / סמדר שיר

צילום: יובל חן

"לצעירים יש אייפון ואייפד, ולנו יש איי הברכיים, איי הגב

חנה לסלאו, תיקי דיין ומיקי קם, שמחזיקות קילומטראז' בימתי משותף של יותר מ־120 שנה, מדברות על הכל וגורמות לסמדר שיר גם לבכות וגם לצחוק: תוגת הגיל, הזוגיות בגיל 60 פלוס, בגידת הגוף, בייביסיטר לנכדים, שיפוצים של המראה החיצוני (דיין: "אני לא רוצה שיתקנו אותי") והמשאלות לזמן שעוד נותר (לסלאו: "אני מקווה למות לפני שאהיה סיעודית"). ומה עם התשוקה? שלושתן מסכימות שהיא עדיין נמצאת בתפקיד הבא שמחכה להן

מימין: תיקי דיין, חנה לסלאו ומיקי קם

על שולחן האוכל, במטבחה של חנה לסלאו, מונח אלבום קשיח עם צילומים של נכדה, רפאל, בן השנה. תיקי דיין מדפדפת בו בגרגורי התפעלות וחדווה, ומגלה שחמשת נכדיה כל הזמן איתה. "איך איתך?" לסלאו נועצת בה עיניים גדולות. דיין, בתגובה, פושטת את הסוודר ומפשילה את כתפיית השמלה. חמשת שמות נכדיה מקועקעים על זרועה השמאלית, קרוב לליבה.

גם מיקי קם מרימה את חולצתה וחושפת קעקוע בצורה בלתי מזוהה. "נכדים", היא שחה לחברותיה, "זה כמו פלוצים. כל אחד אוהב רק את שלו. וזו לא בדיחה".

מכאן ועד סוף הראיון אנחנו לא נפסיק לצחוק. ואיך אפשר אחרת, כאשר שלישייה כזו מתאחדת במטבח אחד.

למי יש זמן לחשוב על הגיל

לסלאו וקם פרצו ביחד, קצת אחרי הצבא, ב"רביעיית מועדון התיאטרון", ובאותה תקופה אף חלקו דירה שכורה. דיין הצטרפה אליהן על הסט של סדרת הטלוויזיה "בנות הזהב" שבה הן היו שותפות לדירה. שם נוצרה בין השלוש – שנולדו במזל תאומים, בימים עוקבים – חברות חמה. מיקי הפכה ל"מיק", תיקי ל"תיק" וחנה קיבלה בהכנעה את הכינוי חנה'לייי.

עכשיו זימנו אותן למפגש משולש לרגל פסטיבל האישה שמתקיים מחר בתיאטרון חולון, שם יע־לה "ליגת האלופות", מופע סטנד־אפ נשי עם חנה לסלאו, מיקי קם ואודיה קורן, ולמחרת ייערך ערב מחווה לתיקי דיין, לרגל יום הולדתה ה־70 ולכך שהיא מציינת יותר מ־50 שנה על הבמה.

"אף פעם לא התעסקתי עם הגיל שלי, גם כשהייתי בת 20 הוא לא הטריד אותי", אומרת התינוקת שב־חבורה, מיקי קם (63), הנשואה כבר 43 שנה למו־זיקאי יהודה עדר ("אותו בחור צעיר שישב איתי בספסל האחרון באוטובוס של להקת הנח"ל"), אם לשני בנים שהולכים בדרכו המוזיקאית של אביהם, סבתא לשניים ועוד אחד בדרך. "המכנה המשותף לשלושתינו הוא שאנחנו כל הזמן עובדות, נותנות בראש, אז למי יש זמן לחשוב על הגיל?"

"רק בגיל 60 נעצרתי לדקה ועשיתי חושבים", טוענת חנה לסלאו (65), גרושה פעמיים ("כבר 21 שנה אני לבדי, אבל לא לבד, אלא עם עצמי"), אמא לשני בנים וסבתא לאחד. "אבא שלי נפטר כשהיה בן 60, אבל כל עוד את בריאה ועל הבמה – את צעירה".

"זה לא מדויק", מוחה דיין. "גם אם את לא רוצה להתעסק עם הגיל הוא מתעסק איתך. חוצפן. יש דברים שמשנים את הפאזה שלהם. פתאום הופיעה אצלי רגישות בעיניים והרופא קבע שזו מחלת זקנה. פעם בחודש אני מקבלת זריקה בכל עין. גם האוזניים כבר לא שומעות כל פיפס קטן. והברכיים אומרות לי 'הלו, בעדינות במדרגות, כבר הרבה שנים אנחנו כאן'. פעם, כשגרתי ביפו העתיקה, הלכתי הביתה בסמטאות ובגשם ובברד וטיפסתי 89 מדרגות כדי להגיע למיטה. היום אני גרה בתל־אביב, בקומה שנייה, אין לי הרבה לטפס, ואני חייבת להזכיר לעצמי לאחוז במעקה".

קם: "ככה זה. לצעירים יש איי־פון ואיי־פד, ולנו יש איי־הברכיים. איי־הגב. בתחנת הרכבת שאלתי את הקופאי מה המחיר לאזרח ותיק והוא ענה 'אני לא מאמין שאת אזרחית ותיקה, תראי לי תעודת זהות'. אז הראיתי לו. וגם הודיתי לו על המחמאה המפוקפקת שקיבלתי על הדרך. אבל אני עוד לא מנצלת את 'שלישי בשלייקעס'. למי יש זמן?"

לסלאו: "בטעות נפלתי על 'שלישי בשלייקעס'. רציתי לראות את 'הספר הירוק', קפצתי לאולם ולא הבנתי מה קרה. מלא זקנים".

דיין: "זקנים ומצ'עממים".

לסלאו: "ומה אני אגיד? חמישה שבועות הייתי עם יד מקולקלת. אחרי 40 הצגות בחנוכה, ארבע הצגות ביום, בדיוק כשהנכד שלי הגיע מלונדון, בפעם הראשונה הייתי אמורה לשמור עליו, ירדתי במדרגות ברגל קלה, עם נעלי ספורט, ופתאום החלקתי. המנקה שטפה את חדר המדרגות ועוד נשארו בו מים וסבון. תוך כדי תנועה אמרתי לעצמי שקורה לי משהו לא טוב. אילו נפלתי על הפנים השיניים שלי היו נשברות. למזלי, נפלתי על הצד. מיד קמתי ונעמדתי, הרי אני בת של ניצולי שואה, ראיתי שהרגליים עובדות, אבל כשקראתי ליד שמאל היא הייתה כבדה כמו מטוטלת. עמדתי שם, לבד, ולא הצלחתי להיזכר במספר של מד"א. מעולם לא הזמנתי לעצמי אמבולנס. התחלתי לדקלם, '100 זה משטרה, 106 זה עירייה'..."

קם: "אמא שלי בת 83, קיבוצניקית, פלאחית. לפי הידיים שלה אני מזהה את עונות השנה. כשהידיים שלה שחורות זה סימן שהיא קטפה פקאנים וכ־שהידיים שלה שרוטות זה סימן שהיא קטפה לימונים. ואם לא די בכך, היא עולה על כיסא כדי לנקות את הווילון למעלה. ברור שהיא תיפול. לאחרונה אמרתי לה 'אמא, דיר בלאק אם את עוד פעם עולה. אם תפלי את תשבשי לי את כל אורחות החיים, אני אפסיק להופיע, אני אפסיק לצלם, תחשבי עליי'. פתאום היא קלטה שאולי זה לא כל כך נורא אם הווילון למעלה יהיה פחות נקי. רק דרך העבודה שלי הצלחתי להנגיש לה את גילה, אבל אצלי זה לא עובד מפני שאני עוד לא ב'סינק'. אצלי, כיוון שהמקצוע שלי נורא אינפנטילי, אין סיכרוניזציה בין המוח לבין המצב הגופני. המוח עוד לא קלט שעליו להעביר את המסר של קצת להיזהר".

גם אלן דלון בן שמונים

"ויש לנו עוד בעיה. הבבואה", אומרת לסלאו. "אני רגילה לראות את אלן דלון בתור חתיך צעיר, אבל כשאני רואה אותו בגילו, כמו שנראה גבר בן 80 פלוס, אני מתחלחלת, 'וואו, כמה שהוא הזדקן'. ותכף אחרי זה חושבת, אם אלן דלון נראה ככה אז מה זה אומר עליי?"

דיין: "משהו התחדד לי בימים האחרונים. נסעתי עם נהג טקסי שאמר לי 'אתמול ראיתי אותך בקרו־בים־קרובים'. לא הבנתי על מה הוא מדבר. אתמול ראית סדרה שצילמתי לפני 40 שנה ואתה מזהה שזו אני? לנשים שלא מתועדות אין בעיה כזאת".

אז מה עם קצת שיפוצים? הזרקות? ניתוחים?

דיין: "העניין הזה בכלל לא מעניין אותי. אני לא רוצה שיתקנו אותי, אני רוצה להישאר אני. יותר חשוב לי שבשבוע שעבר יצאתי בהצגה חדשה, 'משפחה חמה' של ענת גוב, והקהל מטורף עליה".

קם: "בחיים לא אעשה בוטוקס! הוא ישבש לי את ה'מיקיז', אני אישה של מימיקה והוא יחסל את ה'מיקיות' שלי".

לסלאו: "גם אני עוד לא עושה כלום. ירשתי גנטיקה טובה. כשעשיתי טיפול לחיזוק הגבות המחט נשברה. יש לי עור תנין. הדבר היחיד שעלול לשבור אותי הוא הגרוגרת. לא בא לי להיות שקנאית".

אילו יכולתן להחזיר את הגלגל לאחור, מה הייתן משנות בחיים שלכן?

קם: "מאומה. הייתי שוב מתחתנת עם יהודה. בגלל שהוא חרא של בנאדם. זה למה. יהודה אומר 'את לימדת אותי מה זה אישה, בגללך אני מעריץ נשים'. אני חיה עם בעל ושני בנים ומרגישה כמו מלכה".

דיין: "גם אני הייתי מתחתנת עוד פעם עם הבעל שלי, שנפטר לפני 17 שנה".

לסלאו: "למרות שיש לי שני ילדים נהדרים הייתי בוחרת בן זוג שהייתי נשארת איתו. מבחינה מקצועית הייתי עושה בדיוק אותו הדבר".

קם: "בגלל שלא אנחנו בחרנו את המקצוע. כמא־מר הקלישאה, הוא זה שבחר בנו. הוא המהות שלנו".

דיין: "אני מרגישה שזה הייעוד שלי, מעולם ולעולם".

קם: "על הבמה זה לא רק הגשמה עצמית, אנחנו מטפלות גם בעצמנו וגם בקהל. כשאישה ניגשת אליי אחרי ההופעה ואומרת 'לא יצאתי מהבית כבר חמש שנים, מאז מותו של בעלי, תודה לך', אין מתנה גדולה מזו. חנה ואני גם מתעסקות בהומור שמבריא אנשים".

לסלאו: "זה לא רק ההומור, כשאת מתחילה לעבוד על תוכנית יחיד את שואלת את עצמך על מה את רוצה לדבר, מה מעניין אותך".

אנחנו ביום האישה. מה יש לכן לומר על נושא ההטרדות המיניות אז ועכשיו?

קם: "באופן אישי מעולם לא הייתי בסיטואציה כזו, לדעתי זה הרבה עניין של אופי, של מה את מקרינה, אבל אני יודעת שבעבר הייתה אווירה של כל דאלים גבר ואני שמחה שסולם הערכים השתנה. אילו הייתה לי בת אני מניחה שרמת החרדות שלי הייתה מרקיעה, למרות שגם כא־מא לבנים דאגתי להעביר להם את מידות ההתנהגות הראויות. הכל מתחיל מהבית".

דיין: "כשהייתי ילדה ונסעתי באוטובוס לרמת־גן היו גברים שנצמדו אליי וגם היה אחד קבוע שהוציא את הכלי שלו, אז קובי, אחי הגדול, לימד אותי לבעוט. תמיד שידרתי 'חבר'ה, אל תתקרבו אליי, אל תתעסקו איתי', אבל להגיד לך שאורי זוהר לא צבט לי בטוסיק בכל פעם שעמד מאחוריי וגם כשלא?"

לסלאו: "לי דווקא היה קטע, בחזרות ללהקת פיקוד דרום. היינו שש בנות ושישה בנים, המשיכו לעשות ניפויים, היינו בלחץ, ואחד מהאנשים שעבדו איתנו, ושאשתו הייתה שחקנית מאוד ידועה, רמז לי שכדאי לי ללכת איתו. אמרתי לו 'עכשיו אני מתקשרת לאשתך ואומרת לה את מה שאמרת ליי!' צריך להעמיד את הגברים במקומם כי מה זה גברים, בסך הכל? ילדים שתפסו גובה ובגלל הטסטוסטרון שלהם יוצאים למלחמות וממשלות קמות ונופלות. התאווה הזכרית היא מנוע נורא חזק. בימים ההם דיברו לנשים, לא רק לשחקניות, בצורה גסה והרגשתי שדמי הותר".

מה החלום שלכן?

לסלאו: "למות בריאה".

קם: "יש עוד כמה תפקידים שהייתי שמחה לשסע בהם את עצמי, בעיקר דרמטיים".

דיין: "להמשיך לעבוד וליצור. הייתי רוצה להת־פרנס כמוכן. שתהיה לי תוכנית יחיד".

קם: "מי עשה לנו תוכנית יחיד? אנחנו קמנו ועשינו. גם בגילך זה לא מאוחר. אל תהיי כמו הקשישים שמתגרשים. שואלים אותם 'עכשיו? בגילכם?' והם עונים 'כן, חיכינו שהילדים ימותו'. אל תחכי, תקומי ותעשי".

צילום: אנטולי מיכאלו

הביקורת / יקיר אלקריב

הקיסרית עירומה

עם מנות מיקרוסקופיות ולא באמת טעימות, הביקור בדיינינגס היפנית שעל גג מלון הבוטיק נורמן הסתיים במפח נפש; זו לא הרמה לה ראוי זוג שעשוי לשלם אלף שקל לארוחה באחת המסעדות היקרות והיוקרתיות בישראל

המקום: מסעדת דיינינגס, שהיא השלוחה הישראלית של מסעדת המקור הלונדונית, שדורגה בעבר ב"טיים אאוט" לונדון כאחת מחמש הסושיות הטובות בעיר. **הוותק:** ארבע שנים. **הסגנון:** ניסיון להגיש טאפאס יפני כפיין־דיינינג אירופאי. **במטבח:** השף דורון לוי. **המיקום:** על הגג המקסים של מלון נורמן באווירת לאונג' מושלמת, עם חטיבת אלכוהול מפנקת במיוחד ושירות מעולה. **העילה לביקור:** תפריט חדש.

בתפריט: מנות כמו אטריות סובה ונייר אורז פריכים, אצת נורי (84 שקל), טרטר לובסטר סלק, טוביקו ואוליו יוזו (96 שקל), טירדיטו דג לבן ויוזו כוסברה, קוויאר, פלפל ורוד, שמן עירית ורוטב יוסו טירידיטו (68 שקל), אוסוזוקורי ששימי דג לבן בחיתוך דק, רוטב פונזו, צנון מגורד, בצל ירוק ועלי שיסו (68 שקל).

כפי שבוודאי התרשמתם בעצמכם, בתפריט של דיינינגס רק מילה אחת השתולה ברצף ארוך של מונחים קולינריים סבוכים מרמזת מה תהיה המנה שתקבלו: דג, בשר או אטריות. כל השאר הוא הימור. אוסוזוקורי, למשל, הוא נתח דג הנחתך דק מאוד, ומלווה בדרך כלל ברו־טב פונזו, שאותו מכינים מסויה, לימון, חומץ אורז ודאשי. את הדאשי מפיקים ממיצוי של אצות קונבו על סף רתיחה ושבבי קצואובושי, המופקים מדג בוניטו או מפלמידה טורקית. והטירדיטו? זהו בן דודה הקטן של הסביצ'ה, העשוי מנתחי דג גדולים יותר ומושרה בפחות נוזלים. כמה מאורחי המסעדה יודעים זאת? ולכמה מהם בכלל אכפת?

מה בכל זאת אכלנו? אחרי צלוחית פתיחה לגמרי לא הולמת של תרמילי סויה (אדממה) שהגיעה לשולחן ביוזמת הבית, המשכנו בשתי צלחות מרק קטנות: מיסו טופו (24 שקל) עם אצות ובצל ירוק ומיסו פטריות שימאג'י (28 שקל). נחמד, אבל לא שום דבר יותר. אחר כך שני באנים קטנים במילוי וואג'יו (בשר בקר שמנמן ומשובח) שהוגשו עם איולי יוזו קושו (רוטב חמצמץ, בקיצור) וחמוצים יפניים (52 שקל). הביס נחמד, אבל הבשר, למרות ייחוסו, שומני מדי ולא טעים במיוחד.

אחר כך, שלישייה של ניגירי (66 שקל): טונה, סלמון וסי־בס – האורז טוב והדגים טריים מאוד, אבל אבוי! בנתח הסי־בס דוקרת אותנו עצם קטנה שלא נוקתה מבשר הדג. ביפן על תקלה כזאת השף היה קופץ מגג המסעדה.

אחר כך הזמנו נתח בשר (120 שקל) שהגיע חתוך דק, עם רוטב מיסו. בהיעדר מילון צמוד למונחי המטבח היפני לא הצלחתי להבין במה בדיוק מדובר, אבל הבשר היה מעט יבש, ורוטב המיסו שליווה אותו גס ומלוח מדי.

האם היינו פחות ביקורתיים אם היינו יושבים במקום פחות יוקרתי? אולי. אבל כשמסעדה דורשת מלקוחותיה את המקסימום, זו חובתה לעמוד ברף הגבוה ביותר. וכאן אפילו מנת סושי מובהקת שהזמנו, רול של ספייסי טונה (74 שקל), הייתה טובה אמנם – אבל לא קשה למצוא טובות ממנה. ולא בלונדון, אלא בתל־אביב, במסעדות כמו יקימונו או TYO.

לסיכום: הרמה הקולינרית הנהוגה בדיינינגס כרגע, יחסית למחירים שהיא גובה, לא מספיק טובה. כך שמדובר במקרה נדיר למדי של מסע־דה שלא עומדת בסטנדרט שהיא עצמה הציבה. אניני טעם ואנשי עולם, שאכלו במסעדות יפניות טובות באמת, לא יקנו את הפוזה שלה וישאירו את הזירה לטובת שוחרי המיתוגים, שיחפשו תמיד את המסעדה הכי יקרה בעיר רק כדי להרגיש שהם במקום הנכון.

● **דיינינגס. רחוב נחמני 25, תל־אביב. מלון הבוטיק נורמן. 03־5435400. לא כשר**

פיצוחים

הורוסקופ יומי | מזל אהרוני

טלה: אתם עסוקים בקידום הקריירה, אך הנושא הפיננסי ממשיך להדאיג אתכם. עם זאת, בשל חריצותכם והתמדתכם תוכלו בקרוב ליהנות מפרי עמלכם.

שור: חשבו על אפשרויות יצירתיות לקידום מעמדכם בעבודה. תחום הזוגיות בנסיקה, ונראה כי דווקא הקשיים יעצימו את מערכת היחסים שלכם.

תאומים: היום אתם חדורי מוטיבציה להצליח בתחום הקריירה. האמינות, החריצות והיושרה המקצועית שלכם יסייעו לכם במימוש מטרותיכם.

סרטן: ייתכן נתק מעמית לעבודה על רקע סכסוך מקצועי. אל תוותרו על עקרונותיכם ועל איכות העשייה, והשתדלו להתעלם מן הלחץ המופעל עליכם.

אריה: השתדלו לשמור מרחק מעמיתים לעבודה והימנעו מהתגרויות. מבחינה כלכלית מסתמנת פריצת דרך משמעותית, ובקרוב תראו ברכה בעשייתכם.

בתולה: היום תוכלו לתעל את האנרגיות שלכם בצורה מעשית וממוקדת, וכן לשלב חזון ויצירתיות כדי להגיע לתוצאות חיוביות בעבודה ובקריירה.

מאזניים: גם אם נראה לכם שאין כעת מוצא או פתרון לשיפור מצבכם הכלכלי, אל ייאוש. גלו אורך רוח והימנעו מהוצאות כספיות שאינן נחוצות.

עקרב: לאחר תקופה לא קלה מבחינתכם, כעת אתם נושמים לרווחה. בתחום הקריירה – לימודי המשך עשויים לשדרג את מעמדכם באופן ניכר.

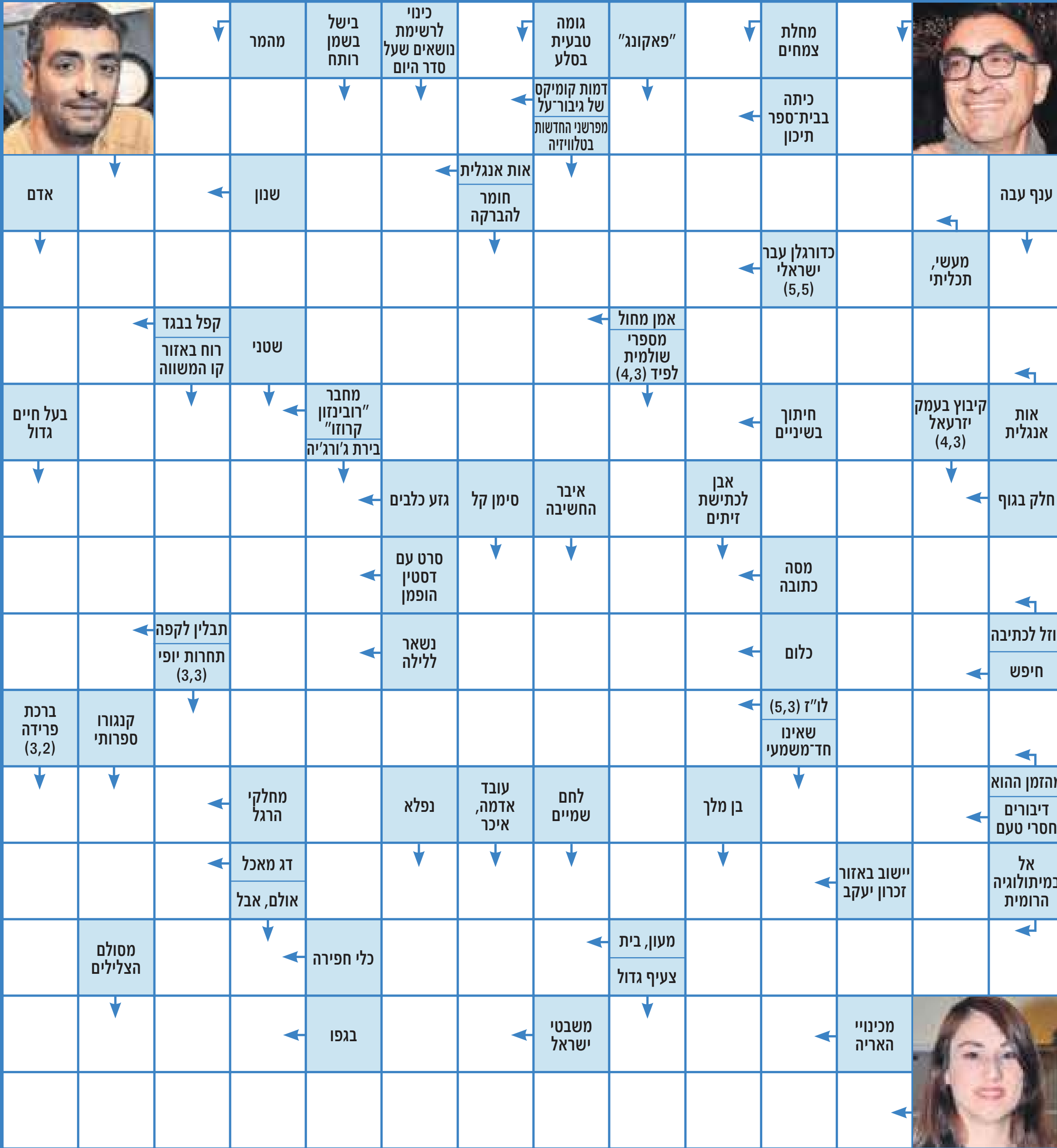
קשת: נראה כי אין גבול לצורך ההתנדבותי שלכם למען האחרים, ואתם זוכים לתמיכה מלאה בשל פעילותכם המתמדת למען הסובבים אתכם.

גדי: בבית אתם זוכים להערכה רבה ומהווים דוגמה אישית, בעיקר בקרב הצעירים במשפחה. בתחום הכלכלי צפויה הקלה משמעותית בקרוב.

דלי: אתם זוכים לאהדה ונהנים מתקופה מוצלחת בתחום הרומנטי. בתחום הקריירה עליכם לשקול את צעדיכם ולהחליט לגבי עתידכם המקצועי.

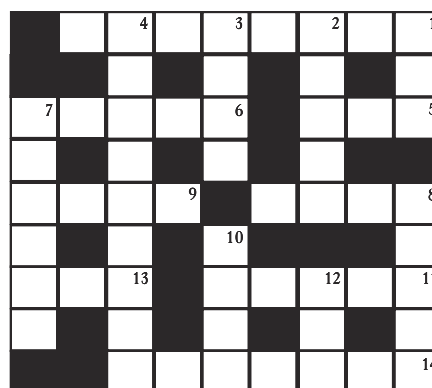
דגים: פגישה עסקית עשויה להוביל אתכם כעת לשיתוף פעולה מוצלח. לפנויים ולפנויות צפויה היכרות חדשה, שעשויה להתפתח לקשר ארוך טווח.

תשחץ | דקל בנו

צילומים: טל שחר, דנה קופל

תשבץ | דקל בנו

מאוזן:
1. מנשיאי ארגון הבונדס ושר הבריאות של ישראל בשנות ה־90 (3,5); 5. מארבע השיטות לפירוש המקרא; 6. חמור ביותר, גרוע (2,3); 8. תא מטען בכלי רכב; 9. כלי נשק קל; 11. מימות השבוע; 13. שתה לשוכרה; 14. שחקן ישראלי (4,3).

מאונך:
1. הצלע הארוכה במשולש ישר זווית; 2. מעשרת בניו של המן; 3. שרף מאובן; 4. מלחין רוסי בעבר, כתב בין השאר את "אגם הברבורים"; 7. בער, נשרף (3,3); 8. ז'אנר סרטים בקולנוע הישראלי; 10. פרי טרופי עסיסי; 12. סוג של יין ספרדי מתוק.

שחור ופתור | GRIDDLERS

סרוק והורד אפליקציית שחור ופתור

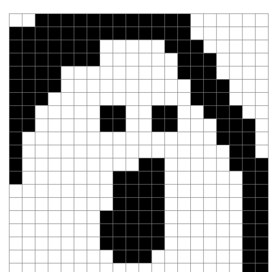

3	5	1 1	1 2	2 1	2 2 2	2 2 2	2 2 2	2 2 2	2 2 3	3 2 6	3 2 1 6	3 2 1 6	3 2 1 2	3 2 1 3	3 2 7	3 3	2 1 1 3	1 3	12

1
3
4
3 2
3 1 1
8 4
10 1 1
2 1
2 11 1 1
2 11 1
3 1 1
11 1
6 6
3 5
3 5
3 1 1
3 1
2 2
5
3

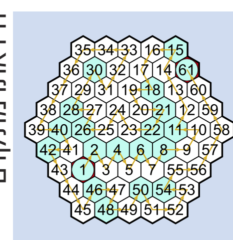
griddlers ▪ www.Griddlers.net

פתרונות לאתמול |

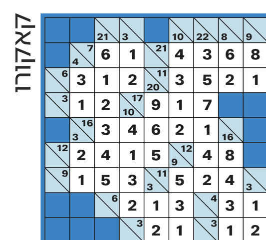

תשבץ היגיון: מאוזן: 1. צלם בהיכל; 5. מרב; 6. בשיאם; 8. כזבן; 9. דיקר; 11. תדמור; 13. רבי; 14. עם "7 מאונך": מחליפים מגרשים. מאונך: 1. צח"ם; 2. מסביב; 3. הסבר; 4. כלי מיתרים; 7. ראו "14 מאוזן"; 8. כרתים; 10. שרוף; 12. מיל.

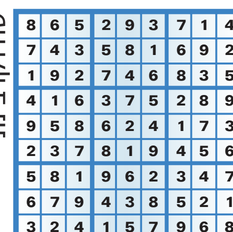
חידאתו מתקדם

קאקורו

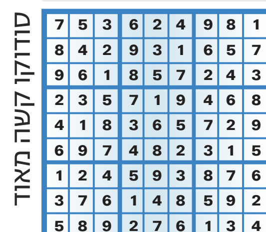

סודוקו בינוני

8	6	5	2	9	3	7	1	4
7	4	3	5	8	1	6	9	2
1	9	2	7	4	6	8	3	5
4	1	6	3	7	5	2	8	9
9	5	8	6	2	4	1	7	3
2	3	7	8	1	9	4	5	6
5	8	1	9	6	2	3	4	7
6	7	9	4	3	8	5	2	1
3	2	4	1	5	7	9	6	8

סודוקו קשה מאוד

7	5	3	6	2	4	9	8	1
8	4	2	9	3	1	6	5	7
9	6	1	8	5	7	2	4	3
2	3	5	7	1	9	4	6	8
4	1	8	3	6	5	7	2	9
6	9	7	4	8	2	3	1	5
1	2	4	5	9	3	8	7	6
3	7	6	1	4	8	5	9	2
5	8	9	2	7	6	1	3	4

	ש		ר		י					ק			
ג	נ	ו	ע		ה			ש	א	ר	ל	ק	ה
ס	ה		פ	ק	ו			ל	ש	ב		ל	
		כ		ר	ד		ל	כ	ת	י	ש	א	ר
		ש	י	ש	ה	נ	ג		א		ב	ס	
	כ	ל	ה		ל	ק	ו	נ	ו	מ			ד
ד	ר	ו	ו		ו	ר		ת	ל	ט	ו	ט	מ
ש	י		נ		י	ש	פ	נ		ו	ד	י	
ד	ס	ח	ת	מ				ש		ר	א	פ	
ש	ר		נ	י	י	ל	ק	ח	ת	פ	י		
	ו	צ		ז		ק	ר	מ	נ	ד			
ה	ק	ל	ו	מ	ר	י						ר	
ש		מ	ר		ו	ח	ר	ו	כ	ל	ע	ב	
ה	פ		ד	ס	פ	ה		י	א	נ	מ	ו	י
ה	ס	פ	י	ל	א		נ	ה	נ	ה		ס	

צילומים: דנה קופל, גיל נחושתן, אי־אי־פי

תשחץ הפרס | 21.2.19

		א		ו					ח		מ		פ	
נ	ד	ל	ע	י		ט	ר	פ	ב		ק	פ	ס	
ד	ק	פ		ר	מ	י	י	ה	ט	ר	ו		ג	
	י	צ	ר	א	נ	ב		א		כ	מ	נ	ת	ה
ב	ק	י				י	ו	ח	ד		ת		ז	
ו		נ	ל	י	א		י	ד	ו		ח	נ	א	נ
ס	ק	ו	ט	ו	ב		נ		ד	י	ת	ע	ב	
	ל		ק		צ			נ	י		ה	ל		
מ		ט	ס	ו		ח	כ	א	ב		ש	ב	ש	ש
ב	ק	נ		ת	ב	ח	מ		ל	ג	מ		ב	
ר	ו	ג		ק	ל		ו	ת	ס		ש	ק	י	ע
ג	ר	ו	ה		מ	י	נ		ר	ת		ב	ס	

חידאתו | HIDATO

בלעדי בישראל

יש להשלים את המספרים החסרים בין 1 ל־61. כל שני מספרים עוקבים צריכים להיות סמוכים זה לזה. לדוגמה: 4 צריך להיות סמוך גם ל־3 וגם ל־5

טיפ לפתרון: בכל שלב ניתן למצוא מספר שמיקומו ודאי. לא חובה למלא מספרים לפי הסדר

www.hidato.com

חידאתו מתקדם

קאקורו וסודוקו | דקל בנו

קאקורו

מיוחד לאפליקציה!

סודוקו בכל הרמות

שחקו

dekel.beno@gmail.com

תשחץ הפרס | דקל בנו

שבוע 540

- משרד הביטחון של ישראל (3,4)
- השלים עם משהו בניגוד לרצונו (6,2,3)
- סנטימנט
- בדיוק עכשיו (3,2)
- סימן בקלפים
- נפש
- בלוטה בגוף
- זחל המזיק לשדות
- מלחין איטלקי
- צאצא ממין זכר
- כלי קציה
- שווד
- נהר באפריקה
- בעוד זמן קצר
- קבוצה סגורה
- עיר בשומרון
- פועל בתנובה (בלשון הדיבור) (4,4)
- ספורט צרפתי
- עלה באש
- מאלופי פיקוד המרכז (4,4)
- מתרחק מחבורת אנשים
- בן בלייעל
- החמרה במצב
- עץ מחטני
- אלה במיתולוגיה היוונית
- עז הבר
- שמא
- אידיום
- עץ מקראי
- תוחלת
- שווה נפש, אדיש
- קלף חזק
- מראשי משטרת בריטניה
- בבואה
- עיר באפגניסטן
- ציון
- התקדם בעזרת הכנפיים
- צער רב
- עוף דורס
- לינקס
- קינה
- משקה אלכוהולי
- סמליל
- אנדרטה
- חוקר שפות
- לא נימול
- שיער מתחת לאף
- כיתה, צד
- מפסיק מהלך או רצף
- מגלגל המזלות
- מגש
- מגן לשמשת הרכב
- צמית
- התכופף
- שחקן אמריקאי בעבר
- קיבוץ בעמק יזרעאל
- דגל
- טורף מיילל
- גובה
- שכבה, נדבן

פתרו **תשחץ אחד** מתוך 5 תשחצי הפרס המתפרסמים במדור זה בימים א'־ה', ושלחו אותו ל"תשחץ הפרס" ת"ד 1225 ראשל"צ 7511001. או במייל: tashhets.hapras@gmail.com. השבוע, ציינו את המספר 540 (יש להוסיף שם וכתובת מגורים) ישתתפו בהגרלה פתרונות שיגיעו תוך 10 ימים.

5 פותרים נכונה יזכו **באחד** משני הספרים החדשים:
"נעלמים" מאת רן גורן,
בהוצאת "ידיעות ספרים", "הילדה"
מאת פיונה ברטון, בהוצאת "ידיעות ספרים"

ידיעון

שינויים ועדכונים: 03־6082328

מספרי חירום

● מ.ד.א. (101) ● משטרה (100) ● מכבי־אש (102)

תורנות בתי מרקחת

● **ירושלים:** הפלמ"ח, הפלמ"ח 28, 054־4426755.
● **ת"א:** סופרפארם לבונטין, לבונטין 30, 077־8882620. סופרפארם מיניסטור, שד' שאול המלך 4, 077־8880390. סופרפארם גורדון, גורדון פינת דיזנגוף 129, 077־8880730. סופרפארם צומת הפיל, בני אפרים 280, 077־8882510.
● **חיפה:** סופרפארם ביג צ'ק פוסט, בר יהודה 111, 077־8881700.
● **ר"ג-בני־ברק:** סופרפארם קניון אילון, אבא הלל 165, ר"ג, 077־8880100. סנטר פארם, אהרונוביץ 1, ב"ב, 073־2688970.
● **חולון:** אהרון, הופיין 52, חולון, 03־6519153.
● **בת־ים:** ניו פארם סירקין, עזר פרידמן 20, 03־9086617.
● **פ"ת:** שופרסל סגולה, הרב פינטו 8, 03־9128005.
● **נתניה:** בי שופרסל, שד' בנימין 60, 09־8338091.
● **רעננה, כפר סבא, הוד השרון:** סופרפארם מול הפארק, אחוזה 267, רעננה, 077־8880350.
● **ראשון־לציון:** סופרפארם ראשון צפון, בקר 15, 077־8880250.
● **רמלה:** סופרפארם קניון רמלה, הרצל 91, 077־8880760.
● **לוד:** סופרפארם לוד, שד' המלך דוד 2, 077-8881180.
● **רחובות:** סופרפארם, קניון רחובות, ביל"ו 2, רחובות, 077־8880450.

עזרה רפואית/נפשית

● **אגודת החרשים (אח"א) - מרכז תקשורת וחירום בוידאו בשפת הסימנים** - 052־7251507, פקס: 03־7396419.
● **איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית** - קו חרום לנשים 1202, לגברים 1203, לנשים דתיות 02־6730002, לגברים דתיים 02־5328000.
● **איחוד הצלה** - מוקד חירום והצלה 1221 מכל טלפון, ללא כוכבית, 24/7.
● **"אל־סם"** - ייעוץ וטיפול בנושא סמים, אלכוהול והימורים. לנוער, צעירים עד גיל 24 והוריהם. טל' 1־700־50־50־55.
● **אל"י** - אגודה להגנת הילד, קו מצוקה לילדים ומבוגרים שחוו התעללות פיזית, מינית ורגשית בילדותם 6935*.
● **ארגון בעצמי - קו תמיכה וסיוע לשרויים במצוקה תעסוקתית, תעסו-קו:** 2119*
● **במשבר זוגי, אנחנו התחנה הראשונה שלך!** ת"א: 03-6923851, ארצי: 03-6923791.
● **בעית סמים?! מכורים אנונימיים אנ.איי ישראל,** למידע והכוונה - הקו החם: 077-2285500, www.naisrael.org.il, info@naisrael.org.il,
● **בעיית שתיית אלכוהול,** יש עזרה AA קו חם ארצי 072־3932500.
● **"בשביל החיים"** עמותת תמיכה למשפחות שיקיריהן התאבדו. 03־9640222.
● **בת עמי** - מרכז אקוטי לטיפול בנפגעי/ות תקיפה מינית, בית החולים הדסה עין כרם 02־6777222.
● **האגודה לזכויות החולה - מוקד מידע וסיוע למימוש זכויות החולים** - 03־6022934.
● **האגודה למלחמה בסרטן** - מפעילה: **טלמידע** - למענה על שאלות בנושאי הסרטן: 1־800־599־995. **טל־תמיכה** - שירות תמיכה טלפוני לחולי סרטן וקרוביהם. 1־800־200־444.
● **הועד למלחמה באיידס.** קו פתוח לקבל מידע - 03־5613300. ימים א'-ד' 20:00-22:00, מידע לנשאים וחולים.
● **המועצה לשלום הילד, קבילות ילדים** - רח' פייר קניג 38 ירושלים. 02־6780606. פקס. 02־6790606.
● **המכון לקידום החרש** - מרכז נגישות לאנשים חרשים וכבדי שמיעה ומרכז זכויות בהשכלה. 03־6311595, מייל: info@dpii.org.
● **המרכז לטיפול בילדים נפגעי אלימות במרכז הרפואי תל־אביב** - להתערבות מיידית ורב־מקצועית לטיפול בילדים בעקבות טראומה, ללא תשלום. לפתיחת פנייה: 03־6973733, רח' דפנה 10, תל־אביב.
● **הקו החם להתנהגויות מיניות חריגות של ילדים, עמותת עלם** - 03־6477898.
● **הקו המאחד** - ארגון המסייע לילדים חולים ונפגעי טרור - 1־700־50־85־85.
● **הרשות הלאומית למלחמה בסמים ואלכוהול** - קו חם, 24/7. עברית: 1־700־500־508. רוסית: 1־700־500־066.
● **זק"א - איתור חילוץ והצלה** - 1220.
● **יד ביד** - אוזן קשבת למצבי לחץ ומצוקה נפשית - 03־6204999.
● **"יד לנקטפים"** - קבוצות תמיכה למשפחות שכולות נפגעות תאונות דרכים, 03־9416187.
● **יד שרה להשאלת ציוד רפואי חינם** - ירושלים: 02־6444444. גוש דן: 03־9543333. חיפה: 04־8381704.
● **יש עם מי לדבר | הקו הלבן** - קו תמיכה להומואים ולסביות - 03־6205591.
● **CALL בקול - קו מידע ותמיכה לאנשים עם ירידה בשמיעה ובני משפחתם** טל' 03־5257001 פקס: 03־5257004, call@bekol.org
● **מוקד החרום של משרד הרווחה** - 118.
● **נט"ל** - תמיכה וסיוע נפשי לנפגעי טראומה מטרור ומלחמה 1־800־363־363.
● **"נעמת"** - בעיות אלימות במשפחה, 03־6492469, 03־6492470, 02־5610608, 04־8513078/9.
● **סהר** - סיוע והקשבה ברשת האינטרנט - www.sahar.org.il.
● **עזר מציון** - מערך תמיכה רפואית - 03־6144444.
● **עמותת "אפשר" היחידה לטיפול בנפגעי אלכוהול והימורים** אלכוהול: 03־6733228, הימורים: 1700־500־888.
● **עמותת חן לפריון** - קו תמיכה ריגשי - עזרה למטופלי פוריות. אתם לא לבד - 03-5050345
● **עמותת "חץ" - סיוע לחולים במחלות הכבד.** מוקד: 03-6393333.
● **עמותת ל.א.** - לחימה באלימות נגד נשים, קו חרום לנשים במצוקה. פועל 24 שעות ביממה (כולל שבתות וחגים) 1־800־353־300.
● **עמותת נאמן - לנפגעי אירוע מוחי,** קו תמיכה 077־4665213.
● **עמותת רקפת, קבוצות חברתיות לנוער שמתמודד עם חרדה חברתית ובייישנות.** טלפון: 077-2017032
● **עמותת תכלית** מפעילה מערך הסעות ארצי לחולים קשים לבתי חולים 1־800־200־606.
● **ער"ן - עזרה ראשונה נפשית בטלפון ובאינטרנט** באינטרנט באמצעות: צ'אט / פורום / מייל באתר ער"ן www.eran.org.il חיוג מקוצר בכל הארץ - 1201. שלוחה 2 לדוברי ערבית / שלוחה 3 לדוברי רוסית / שלוחה 4 - הקו לניצולי השואה / קו תמיכה לחייל ומשפחתו - 2201*
● **רופאים לזכויות אדם, מרפאה פתוחה לחסרי מעמד, פליטים ומבקשי מקלט** - טל. 03־5133120.
● **"רחשי לב" מרכז תמיכה ארצי לחולי סרטן** - 08־8523805.
● **רעות־אשל** - מרכז ייעוץ ומידע לזקנים ומשפחותיהם, טל' 1־700־700־204.
● **קו הסיוע של עמותת אקים** - "הורים למען הורים" 1־800־399־333.
● **קו לגברים במעגל האלימות במשפחה:** 1-800-393904
● **קו סיוע לנשים הנמצאות בזנות ובתעשייה המין** - 1־800־200־690.

תחבורה

● **המודיעין הארצי של התחבורה הציבורית** - כל חברות האוטובוסים ורכבת ישראל בטלפון אחד: 1־900־72־11־22
● **מטוסים - המראה ונחיתה.** תקליט: 03־9723333

24 שעות

24 לילות

צילום: ABACA

עם כל הכבוד

רגע לפני יום האישה יוצא אצלנו הסרט "המין החזק", המגולל את סיפורה של השופטת היהודייה רותביידר גינסבורג, האישה השנייה בהיסטוריה שמונתה לכהן כשופטת בבית המשפט העליון בארצות־הברית. פליסיטי ג'ונס, שנכנסה לנעליה הגדולות: "היא אישה פנומנלית, כשפגשתי אותה רציתי לקוד קידה לפניה, כאילו היא מלכה"

||| **איילה אור־אל,**
לוס־אנג'לס

זה שאת אחת הנשים החזקות והמוערכות בארה"ב וגם בת 85, לא אומר שאת חסינה מפני קסמיו של אחד השחקנים היותר מצודדים ומרשימים בהוליווד. את זה למדה השחקנית פליסיטי ג'ונס, המגלמת את שופטת בית המשפט העליון רות ביידר גינסבורג בסרט "המין החזק", במפגש הראשון שלה עם השופטת היהודייה. "היינו מאוד נרגשים לפני שנכנסנו פנימה למשרדה", היא נזכרת. "ואז, כשהובילו אותנו פנימה, היא לא יכלה להוריד את עיניה מארמי האמר".

האמר מגלם ב"המין החזק" את מרטין גינסבורג – או מרטי, כפי שכולם קראו לו – שהיה בעלה האוהב והמעריץ של רות. הסרט מתעד את מערכת היחסים המושלמת ביניהם, שהייתה מודל לחיקוי עבור אחיינה של גינסבורג, התסריטאי דניאל סטיפלמן. ב־2010, סטיפלמן הגיע להלוויתו של דודו האהוב, מרטי, עורך דין מס ידוע. באותה הלוויה הוא התוודע לסיפור שהצית את דמיונו.

באחד ההספדים שנישאו על ידי חבר משפחה, סופר סיפורו של צ'רלס מוריץ מ־1972, התיק המשפטי היחידי שיוצג על ידי מרטי ואשתו רות. הלקוח שלהם היה איש מכירות רווק שטיפל באמו הקשישה, אבל חוקי המס באותם ימים לא זיכו אותו בניכוי מס על הוצאות הטיפול בה, בגלל שהיה גבר. ניכוי המס לטיפול בקשיש בן משפחה ניתן אז רק לנשים. השניים, שייצגו את האיש, זכו.

לאחר שסטיפלמן ישב על הסיפור שנה, הוא אזר אומץ ופנה לדודתו כדי לקבל את ברכתה לכתוב את התסריט. היא ענתה לו: "ובכן, אם כך אתה רוצה להעביר את הזמן שלך, בבקשה".

התוצאה: סיפור מרגש של זוגיות מופלאה, פרגון הדדי והצלחה מקצועית של אחת הדמויות המוערכות ביותר בארה"ב. בעקבות הסרט, שמגיע אלינו היום, הפכה גינסבורג בגיל 85 משופטת בית המשפט העליון, לסלבריטאית ואורחת מבוקשת בתוכניות ראיונות, ולדמות שפמיניסטיות מורעלות מקעקעות על גופן.

מבטא ניו יורקי

פליסיטי ג'ונס (35), שמגלמת בסרט את גינסבורג, שקלה בזמנו ללמוד משפטים אבל בסופו של דבר הלכה על ספרות אנגלית. לאחר שסיימה את לימודיה באוניברסיטת אוקספורד, התחילה לעבוד בטלוויזיה ובקולנוע. במהלך הקריירה שלה גילמה לא פעם דמויות נשיות חזקות. היא נכנסה לנעליה של אשתו של סטיבן הוקינג בסרט "התיאוריה של הכל" וגילמה את תפקידה של ג'ין ארסו בסרט "רוג אחת: סיפור מלחמת הכוכבים". כדי לגלם את תפקידה של גינסבורג, אימצה ג'ונס הבריטית מבטא ניו־יורקי. היא גם נפגשה ובילתה עם השופטת הקשישה בוושינגטון במשך מספר ימים.

איך הרגשת כשנכנסת לנעליה של רות ביידר?

"אלו היו נעליים ענקיות להיכנס אליהן, למרות שהיא אישה די קטנה. זה היה מאוד מפחיד. נכנסתי לתפקידה של אחת הנשים האהובות והאייקוניות בהיסטוריה. אז בהחלט לא לקחתי את זה בקלילות. אני הופכת לאובססיבית כשאני ניגשת לגילום תפקיד חדש. צפיתי בקליפים של רות ומרטי כשהם היו צעירים מאוד וזה מאוד עזר. כולנו מכירים את רות כפי שהיא היום, אישה בת 85, אבל היא לא יצאה מהרחם ככה. רציתי לגלות מי היא הייתה בשנות ה־20 וה־30 שלה".

זה בטח עזר שהתסריטאי הוא גם אחיינה. שאבת ממנו גם אינפורמציה?

"בהחלט. הוא שלח אלינו את אותם קליפים מוקדמים של רות שהיו מאוד חשובים, ואז גם פגשנו את השופטת גינסבורג עצמה שהיא אישה פנומנלית. בהתחלה היינו די נרגשים והרגשנו אילמים כשפגשנו אותה, כי יש לך כל כך הרבה כבוד אליה. אין הרבה אנשים בסביבה כרגע בעמדת כוח שהעקרונות שלהם הם ללא דופי. אז בהתחלה, את כאילו רוצה לקוד קידה או לרכון כמו בפני המלכה".

בסרט מתואר כיצד היא התחילה ללמוד בהארוורד, ושאחד הפרופסורים דרש מהנשים הספורות שהתקבלו ללימודים להסביר מדוע הן שם. זה קרה באמת?

"כן, זה מדהים אבל זה אכן קרה. היו קומץ נשים שהתקבלו ללימודי משפטים והיא הייתה אחת מבין תשע נשים בין מאות סטודנטים גברים. זו אחת הסיבות שרצינו לעשות את הסרט. רצינו להראות עד כמה קשה היה להיות רות ביידר גינסבורג. היא נלחמה בכל החזיתות. דלתות נטרקו בפניה כל הזמן. תחשבי כמה כוח, עקביות ועקשנות נדרשו עבורה על מנת להגיע למקום שבו היא נמצאת היום. את מלאת התפעלות כשאת רואה את זה, וזה מעניק תקווה לכולנו".

אבל מהסרט עולה גם שרות לא הייתה מצליחה להגיע לאן שהגיע ללא הדחיפה והעזרה של בעלה.

"בהחלט. הסרט הוא חגיגה של האהבה ביניהם. וביידר אומרת את זה תמיד, עד כמה מרטי עמד שם לצידה תמיד ועודד אותה. כשארמי ואני הגענו למשרד שלה, היא נתנה לנו במתנה את ספר המתכונים של מרטי. הוא זה שהיה מבשל בבית כי היא לא ידעה לבשל. היה ביניהם שוויון מושלם, מה שהיה מאוד נדיר באותן השנים. מערכת הנישואים של הגינסבורגים היא איך שמערכת יחסים צריכה להיות".

איך היא הגיבה כשראתה את הסרט?

"שמעתי שהיא אמרה לחבריה ללכת לראות אותו, שהוא נהדר, וזו הייתה מחמאה אדירה עבורי".

השופטת רות ביידר גינסבורג | צילום: איי־פי

סרטים חדשים שעולים בסופ"ש

קפטן מארוול

מה: סרט אקשן מדע בדיוני המבוסס על הקומיקס "קפטן מארוול". טייסת חייל האוויר קרול דנברס מפתחת בעקבות תאונה כוחות על־אנושיים והופכת לגיבורת־על. בעקבות פלישת חוצנים, דנברס חייבת לשתף פעולה עם ארגון ביון כדי להושיע את העולם מסכנת הכחדה. **מי:** בתפקיד הראשי מופיעה ברי לארסון ("חדר") והיא מגובה בחבורה גברית נכבדה הכוללת את סמואל ל. ג'קסון, בן מנדלסון וג'וד לאו.

יוון סיפור אהבה

מה: דרמה תוצרת יוון. העלילה מתרחשת באתונה, על רקע תחילת המשבר הכלכלי, ומציבה שתי אפשרויות בפני רווק מאושר – האם יצא לטייל עם כלבת הרועה הגרמני שלו, שמתעקשת לצאת החוצה אחרי ארוחת הערב, ואז יפגוש את אהבת חייו, והאפשרות השנייה היא שהוא יישאר במשכנו וחייו ישתנו. **מי:** כריסטופר פפקליאטיס ("אהבה יוונית") מככב בתפקיד הראשי וגם חתום על הבימוי.

נעלמים

מה: מותחן המבוסס על סיפור אמיתי. שלושה שומרי מגדלור באי בודד נתקלים באדם מחוסר הכרה שרוע בין הסלעים ולצידו תיבה נעולה. התעלומה גוררת שלל התפתחויות וגילויי תאוות בצע. **מי:** ההרכב מתהדר בשמות כמו ג'רארד באטלר, פיטר מולאן ("טריינספוטינג"), סורן מולינג ("The Killing") וקונור סווינדלס.

אמיר קמינר

יין ויצירה ביקב

טעימות ויצירות ביקב ברבדו: לכבוד יום האישה יתקיים היום ביקב, הסמוך לכרמי יוסף, אירוע טעימות. נשות היקב יציגו את היינות האהובים עליהן, ולצידן יוצגו דוכנים של נשים יוצרות: אסנת גוטמן תציג תכשיטים מחומרי גלם ממוחזרים, ואילו אסנת ראובן תציג עבודות קרמיקה. שישי, 10:00־14:00, ההשתתפות בתשלום של 50 שקל. גם גברים מוזמנים. / **יואב בירנברג**

העלוקה

צחי קומה

צילומים: ארן חן צלמים, רפי דלויה

היה גדול

חמישה ימים אחרי הגמר, כוכבי "האח הגדול" השאירו מאחור את הריבים והוויכוחים על התקציב והתכנסו למסיבת סיום העונה שהתקיימה במועדון התיאטרון ביפו. בין אלה שהתייצבו בלט המנצח **אסף גורן** בלוק ששילב ציציות בחוץ, משקפי שמש ושלל שרשראות, **שי חי** עם בת הזוג **תניה**, **בן זיני** ו**טיילור מלכוב**, **עדי** ו**מלי ליאון**, **נטלי דדון**, והמנחה **גיא זוארץ** מלווה באשתו **יעל בר־זוהר**. בלטה בחסרונה **לירון ויצמן**, שנשארה בבית עם התינוקת

| צילום: אמיר מאירי Pplus

מיני דרמה התרחשה אתמול על הסט של "ארץ נהדרת". באמצע העבודה **עלמה זק** החלה לחוש ברע, והצילומים הופסקו. אחרי כמה דקות שבמהלכן היא נחה ושתתה מים היא חזרה לסט כמו גדולה.

אביחי אוחנה, זוכה "האח הגדול" לשעבר, עבר השבוע תאונת דרכים ולמרבה המזל יצא ללא פגע. אוחנה, שסובל מלקות ראייה ולא נוהג בעצמו, הצטרף לנסיעה עם חבר. לפתע נעצרה מכונית לפניהם, וכדי להימנע מהתנגשות החבר סובב בחוזקה את ההגה והתנגש בעמוד. שניהם בריאים ושלמים, האוטו קצת פחות.

"העלוקה" מצטערת לבשר שקים קרדשיאן, שתנחת אצלנו בקרוב לצילומים של מותג משקפיים עם **בר רפאלי**, החליטה להגיע לבד. **קניה ווסט** והילדים יישארו בלוס־אנג'לס.

מאור שוויצר וזוגתו, **ניב סולטן**, הגיעו להשקת הטלנובלה החדשה של HOT "בת אל הבתולה". רק שברגע שסולטן ראתה את הבלגן בפואייה היא הודיעה שהיא נשארת בחוץ עד שיירגע קצת. רגע לפני ההקרנה, בשקט־בשקט, שוויצר יצא אליה והכניס אותה פנימה מהר ובלי שירגישו היישר לתוך האולם.

ללואיז שבילוט, הכוכבת הצרפתייה של הסרט "מילים נרדפות", סידרו חדר מפנק במלון לייטהאוס בתל־אביב. באחד הבקרים היא צילצלה לקבלה וביקשה שיעזרו לה להזמין מקום לדינר באחת המסעדות בעיר, אבל כעבור חצי שעה היא צילצלה שוב כדי לבטל והסבירה שמישל **מרסייה**, אבא של בן הזוג שלה **טום**, הזמין אותה לארוחת ערב אצלם.

משה פרץ הוזמן להופיע באילת באירוע של ועד עובדים, אז על הדרך הוא כבר סגר סוויטה, גייס את שתי הסבתות של הילדים, האריך את השהות לכל הסופ"ש ולקח איתו את אשתו ירדן.

אינסטהסלבס

אנה ארונוב, המבלה בימים אלה בפריז, לא נבהלת בקלות. היא התיישבה על המעקה של גג המלון שלה עם כוס קפה וכתבה: "בטח העוקבת **גלינה ארונוב** פחות תתחבר לפריים הזה. אמא, אני בסדר, והקפה היה טעים. אל תנסו את זה בבית"

העובדה שהיא בחודש התשיעי להריונה לא מנעה **מחן זגורי** (בתמונה: עם **נלי תגר**) לרקוד באירוע הגאלה של האקדמיה הישראלית לקולנוע וטלוויזיה שנערך בבית האירועים Rocco בתל־אביב. זגורי מועמדת לפרס השחקנית על תפקידה בסדרה "פמת"א"

tzahikoma@gmail.com

לרגל מעבר בית ניקולטי נתניה לכתובת חדשה
חגיגת קולקציית 2019 בהנחות עד 70%

אנחנו עוברים
ואתם מרויחים!

מתחם הום דיזיין,
רח' הגביש 10, א.ת פולג, נתניה
א'- ה' 21.00-10.00, יום ו' 14.00-9.00 מוצ"ש 22.00-18.00

כל התצוגה
עד 70% הנחה
עד 17.3.2019

חדש! בקרוב הפתיחה!

בית ניקולטי חדש ומפואר ברח' גיבורי ישראל 34, מתחם פולג, נתניה

RSL

ראשל"צ סניף ראשי בית ניקולטי	רמת גן	נתניה	ירושלים	באר שבע	חיפה
רוז'נסקי 10 א.ת. חדש | 03-9617576	בית ניקולטי, דיזיין סנטר	בית ניקולטי, מתחם הום דיזיין	בית ניקולטי	בית ניקולטי, דיזיין +	בית ניקולטי
פתוח כל שבת 23:00-11:00	(קומה ג' אולם 318), הלח"י 2 בני ברק	הגביש 10 א.ת. פולג,	פועלי צדק 3, תלפיות	דרך חברון 48	רח' הנפח 4, צ'ק פוסט
חניה פרטית ללקוחות	03-6196613	09-7672312	02-6736367	08-9257383	04-8422842
	פתוח במוצ"ש	פתוח במוצ"ש	פתוח במוצ"ש	פתוח במוצ"ש	פתוח במוצ"ש

שעות פתיחה: ראשל"צ: א'-ה' 9:00 - 21:00 | ו' 14:00-9:00
רמת גן, נתניה, באר שבע, ירושלים, חיפה: א'-ה' 21:00-10:00, ו' 14:00-9:00

אולם התצוגה בראשל"צ פתוח בשבת 23:00-11:00

ניקולטי. מערכות ישיבה יוקרתיות מאיטליה | www.nicoletti.co.il | | | צבעי הדגמים להמחשה בלבד. אין כפל מבצעים. ט.ל.ח.